De l'entrebanc a la involució

Informe sobre l'ensenyament en valencià

STEPV 2011

STEPV INTERSINDICAL VALENCIANA

Sindicat de Treballadores i Treballadors
de l'Ensenyament del País Valencià

ALACANT: Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12 - 03005 . Tel. 96 598 51 65
ALCOI: Oliver, 1, 5a - 03802. Tel. 966 54 06 02
ALZIRA: Av. Luis Suñer, 28, 4t, pta. 16 - 46600. Tel. 962 40 02 21
BENICARLÓ: Pl. de l'Ajuntament, 3 - 12580. Tel. 964 46 52 83
CASTELLÓ: Marqués de Valverde, 8 - 12003. Tel. 964 26 90 94
ELX: Maximilià Thous, 121, baixos - 03201. Tel. 966 22 56 16
GANDIA: Sant Pasqual, 13 - 1r dta. - 46700. Tel.i fax 96 295 07 54
VALÈNCIA: Juan de Mena, 18, baixos - 46008. Tel. 96 391 91 47
XÀTIVA: Portal del Lleó, 8, 2a - 46800. Tel. 96 228 30 67

http://www.intersindical.org/stepv/

De l'entrebanc a la involució

Informe sobre l'ensenyament en valencià

STEPV, 2011

1. Introducció 3

2. Objectius 4

3. Situació de l'ensenyament en valencià 5

3.1. La triple fragmentació del sistema educatiu valencià 5

Fragmentació entre etapes educatives 6

La ciutat de València 7

Fragmentació entre la xarxa pública i la privada 8

Fragmentació entre territoris 9

3.2. El creixement de l'alumnat escolaritzat en valencià 10

3.3. La catalogació dels llocs de treball en els centres educatius 12

3.4. L'ensenyament en valencià en les poblacions de més de 30.000 habitants 13

El valencià a les ciutats d'Alacant 18

4. Valoració de la política lingüística del govern valencià 21

5. Propostes del Sindicat 23

Versión en castellano 24

English version 31

Fonts de les dades que cita l'informe

- Anuario estadístico. Las cifras de la educación en España. Ministeri d'Educació, 2011.
- Libro Blanco de la Enseñanza Secundaria, 1998–2009, Uned, 2010.
- Dossier Curs Escolar 2009/10. Conselleria d'Educació.
- Informes sobre l'ensenyament en valencià, STEPV (1999 a 2009).
- Guia de centres, Conselleria d'educació 2009–2011
- *Llibre blanc de l'ús del valencià* (AVL, 2008)
- Dades bàsiques. Comunitat Valenciana (IVE, 2008)

Elaboració de l'informe: Àrea de política lingüística de l'STEPV

Edita: Àrea de publicacions de l'STEPV

Correcció lingüística: Antoni Josep Soriano

Traducció a l'anglés: Beatriu Cardona

1. Introducció

Des de l'any 1999, les conclusions dels informes que STEPV publica regularment sobre la situació del valencià en l'ensenyament no han variat massa i continuem constatant un lent desplegament de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV).

Hem confirmat que, malgrat el creixement de la demanda, en aquests quasi trenta anys transcorreguts des de la seua aprovació per unanimitat en les Corts valencianes, només s'ha aconseguit que un 29% de l'alumnat reba l'ensenyament en valencià. Tanmateix, aquesta xifra global no pot amagar, com venim denunciant en cada informe, el desequilibri amb què s'aplica la llei en funció del territori, de la titularitat pública o privada dels centres, i el salt problemàtic entre etapes educatives.

La novetat d'enguany, i allò que justifica el títol de l'edició 2011 de l'informe, és el canvi d'actitud de la conselleria d'Educació envers l'ensenyament en valencià. El govern ha posat en marxa una sèrie d'iniciatives que modifiquen el desplegament de la LUEV: la creació d'una xarxa de centres pretesament plurilingües sembla que serà a costa de les hores d'ensenyament en valencià, i amenaça de fer desaparéixer els programes lingüístics –el Programa d'Incorporació Progressiva del Valencià (PIP)– que, d'una manera tan feble, mantenien la presència de la llengua en les aules. A més a més, s'han produït retallades de les partides pressupostàries per ajudes al valencià, i s'ha reduït el nombre d'assessors i assessores de valencià.

El sindicat té la certesa que el moment és decisiu per al futur de la llengua en l'àmbit educatiu, perquè el govern valencià ha començat a canviar una política lingüística d'entrebancs a l'extensió de la llengua per una altra, de ben diferent, d'autèntica involució contra l'extensió i consolidació del valencià en l'ensenyament.

Quasi dues generacions d'alumnat han passat pel sistema educatiu sense que la LUEV s'haja aplicat en tota l'extensió. Amb dificultat trobaríem una persona que s'haja pogut escolaritzar en valencià des dels 3 anys fins a acabar un cicle formatiu o una carrera universitària. La demora a aconseguir els objectius és ara una clara oposició a la llengua. Haurem de reclamar que el valencià és de llei, i que la llei s'ha de complir.

2. Objectius

Aquest informe es proposa:

- Unificar les dades oficials elaborades i/o fetes públiques des de diversos organismes i institucions, per poder tindre una visió rigorosa i el més completa possible del grau de compliment de la LUEV en el sistema educatiu de règim no universitari.

- Denunciar l'opacitat amb què l'administració valenciana tracta aquest tema. No coneixem ni un sol informe, ni una sola valoració rigorosa i completa, ni una sola avaluació feta per la conselleria d'Educació sobre el valencià en l'ensenyament. Mentrestant, es promouen frívolament canvis de legislació i d'organització del sistema educatiu, sense compartir amb la comunitat educativa ni les dades, ni les anàlisis.

- Avaluar, a partir de l'anàlisi de les dades, la realitat objectiva del sistema per detectar–ne les mancances i desviacions. Traure'n conclusions que ens permeten entendre la situació i reorientar–la.

- Proposar les mesures i les accions que ens permeten avançar en els objectius que marca la llei. Intentar reconstruir el sistema educatiu i contindre l'actual situació de desigualtat i desequilibri.

Gràfic 1 **Alumnat en els diferents programes educatius**
Total del País Valencià

■ Valencià només com assignatura
■ PIP
■ PEV/PIL
Cada figura equival a 10.000 alumnes.

3. Situació de l'ensenyament en valencià

3.1. La triple fragmentació del sistema educatiu valencià

Una anàlisi de l'aplicació de la LUEV que abaste la totalitat del sistema educatiu, mostra la lentíssima aplicació de la llei i l'escàs creixement de l'alumnat en valencià. Així mateix, es fa evident que les polítiques que ha aplicat el govern valencià des de l'any 1995 han consolidat forts desequilibris entre els trams educatius, entre centres públics i privats, i entre territoris. Resumint: com més cap al sud del territori, menys valencià; com més edat té l'alumnat, menys valencià; com més ensenyament concertat, pagat amb diners públics, menys valencià.
A hores d'ara podem concloure que el nostre sistema educatiu és un sistema fragmentat que, per tant, no compleix amb el propòsit d'anivellar desigualtats.

L'alumnat escolaritzat en programes d'ensenyament en valencià (PEV i PIL), representa un 29% del total de l'alumnat; mentre que l'alumnat escolaritzat en programes d'incorporació progressiva (PIP) representa el 71% –un 54,2% en zones de predomini lingüístic valencià, i un 16,8% de les zones de predomini lingüístic castellà, en les quals el valencià només s'imparteix com a assignatura.

Quadre 1

El sistema educatiu valencià per trams educatius i per xarxes pública i privada
Dades de l'Anuario estadístico. Las cifras de la educación en España. Ministeri d'Educació, 2011

	ASSIGNATURA VALENCIÀ*	PIP*	PEV/PIL*
E. Infantil	16,2	47,8	35,9
E. Primària	13,7	53,0	33,3
E. Especial	90,2	8,8	1,0
E. Secundària Obligatòria	14,0	58,6	27,3
Batxillerat	21,6	60,4	18,0
Cicles Formatius de F.P.	35,2	60,3	4,6
TOTAL PÚBLICA+PRIVADA	**16,8**	**54,2**	**29,0**
E. Infantil	14,7	34,5	50,7
E. Primària	14,8	40,0	45,2
E. Especial	91,0	8,3	0,6
E. Secundària Obligatòria	14,3	47,6	38,1
Batxillerat	17,6	58,6	23,7
Cicles Formatius de F.P.	27,9	66,2	5,9
TOTAL PÚBLICA	**16,3**	**44,4**	**39,3**
E. Infantil	19,0	72,0	9,0
E. Primària	11,3	81,6	7,2
E. Especial	87,6	10,3	2,0
E. Secundària Obligatòria	13,5	81,5	5,0
Batxillerat	34,0	65,8	0,2
Cicles Formatius de F.P.	60,6	39,4	0,0
TOTAL PRIVADA	**18,0**	**75,7**	**6,3**

* En les zones de predomini lingüístic del castellà, el valencià s'imparteix només com a assignatura. En les zones de predomini lingüístic valencià, el programa d'Incorporació Progresiva del valencià (PIP) estableix que una o més assignatures s'impartisquen en valencià. Els Programes d'Ensenyament en Valencià (PEV) i d'Immersió Lingüística (PIL) tenen com a llengua vehicular el valencià.

- 3 de cada 10 alumnes s'escolaritzen en programes d'ensenyament en valencià.

- 5 de cada 10 alumnes s'escolaritzen en programes que incorporen progressivament el valencià. Fins ara tenien, com a mínim, una assignatura en valencià. A partir d'ara, només tindran una única assignatura en valencià.

- 2 de cada 10 només estudien el valencià com a assignatura.

Fragmentació entre etapes educatives

L'administració no només no assegura la continuïtat dels programes d'ensenyament en valencià (PEV/PIL) entre les diferents etapes educatives, sinó que els fa desaparéixer a mesura que l'alumnat avança en la seua escolarització *(vegeu Quadre 1 en pàg 5).*

Mentre que un 35,9% de l'alumnat en infantil s'acull a programes PEV/PIL, aquesta proporció ja baixa a un 33,3% en primària, i només un 27,3% pot continuar fent-ho en ESO. En batxillerat un 18% tindrà la sort i seguirà l'escolarització en valencià, mentre que només un 4,6% ho podrà fer en formació professional. L'educació especial només atén un 1% d'alumnat en valencià, cap alumne en batxillerat a distància. Als centres de Formació Permanent d'Adults (FPA) o d'ensenyaments artístics no figura alumnat en valencià, segons dades del curs 2006/07.

En accedir al sistema, 4 de cada 10 xiquets i xiquetes escullen programes en valencià. En passar a primària, només podran fer-ho 3, que es convertiran en 2 en arribar a l'ESO. En quedarà només 1 en batxillerat, que desapareixerà finalment, i es convertirà en cap si tria cicles formatius. El camí no pot ser més decebedor. Com més edat té l'alumnat, més minven les seues oportunitats d'estudiar en valencià: de 4 a 0.

Gràfic 2

Alumnat que estudia en valencià
Per etapes

La ciutat de València

València ciutat, amb 797.654 habitants, representa quasi un 20% de la població resident en les zones de predomini lingüístic valencià, i és, també, el nucli més important de població escolaritzada. Per tant, la seua anàlisi és essencial. El que se'n desprén és summament preocupant. València es desvia quasi 21 punts de la mitjana per a tot el sistema, que és d'un 29%.

■ De 10 xiquetes i xiquets que comencen amb 3 anys, se n'escolaritzen en valencià 1,5, que es mantenen, més o menys, fins a l'ESO. En passar a batxillerat se'n perd 1; si opta per un cicle formatiu haurà de renunciar a la llengua.

■ El percentatge sobre el total de l'alumnat escolaritzat en valencià cau quasi 21 punts per a la capital del País Valencià: d'un 29% global per a tot el sistema, València només té un 8% d'alumnat escolaritzat en valencià en tots els trams, 15.360 d'un total de 121.001.

Quadre 2

■ **Ciutat de València. Resum per trams educatius**

En percentatge d'infantil a cicles formatius de grau superior

	SENSE DADES	PIP	PEV/PIL
E. Infantil	7,14	78,02	14, 84
E. Primària	1,23	81,75	17,02
E. Secundària Obligatòria	1,24	85,80	12,96
Batxillerat	14,17	80,24	5,59
Cicles Formatius de F.P.	34,58	58,37	0,00
TOTAL PÚBLICA+PRIVADA	**15,49**	**73,76**	**8,40**

Quadre 3

■ **Comparativa entre el total del sistema educatiu i la ciutat de València**

En percentatge d'infantil a cicles formatius de grau superior

	TOTAL SISTEMA	VALÈNCIA	DIFERÈNCIA RELATIVA
E. Infantil	35,95	14,84	-21,11
E. Primària	33,27	17,02	-16,25
E. Secundària Obligatòria	27,34	12,96	-14,38
Batxillerat	18,03	5,59	-12,44
Cicles Formatius de F.P.	4,57	0,00	-4,57
TOTAL PÚBLICA+PRIVADA	**28,98**	**8,40**	**-20,58**

Quadre 4

■ **Alumnat per trams educatius en la ciutat de València**

Nombre d'alumnes i percentatge relatiu al total

	TOTAL ALUMNAT	PEV/PIL	%	PIP	%	SENSE DADES	%
E. Infantil	29.049	4.311	14,84	22.665	78,02	2.073	7,14
E. Primària	40.104	6.827	17,02	32.784	81,75	493	1,23
E. Secundària Obligatòria	27.762	3.598	12,96	23.819	85,80	345	1,24
Batxillerat	11.170	624	5,59	8.963	80,24	1583	14,17
Cicles Formatius Grau Mitjà	5.831	0	0,00	3.416	58,58	2.415	41,42
Cicles Formatius Grau Superior	7.085	0	0,00	4.120	58,15	1.965	27,73
TOTALS PÚBLICA+PRIVADA	**121.001**	**15.360**	**8,40**	**95.767**	**73,76**	**8.874**	**15,49**

Fragmentació entre la xarxa pública i la privada

S'ha consolidat una doble xarxa pública/privada per a l'ensenyament en valencià, en la qual el 93,09% de l'alumnat escolaritzat en valencià ho fa en centres públics mentre que només un 6,32% ho fa en la privada concertada, i un 0,59% en la privada *(dades del Libro Blanco de la Enseñanza Secundaria, 1998–2009, Uned).* És a dir, no arriba a un de cada deu que ho fa en la xarxa privada.

És un fet que la despesa pública destinada a finançar els ensenyaments en centres de titularitat privada a través del règim de concerts ha augmentat considerablement. Des de l'any 2000 fins al 2008, aquesta despesa ha crescut al voltant d'un 115%. Aquest creixement és significativament superior al que ha experimentat la despesa pública educativa, que ho ha fet en un 91% durant el mateix període. De fet, si es compara amb la resta de l'estat, el creixement "de los recursos públicos destinados a financiar los conciertos y subvenciones" al País Valencià és major.

En canvi, el percentatge d'alumnat escolaritzat en valencià en la totalitat de l'ensenyament no universitari augmenta en la pública i disminueix en la concertada. L'any 1998, el percentatge d'alumnat escolaritzat en valencià en la privada concertada era un 7,9%, mentre que deu anys més tard s'ha quedat en un 6,32%.

Gràfic 3

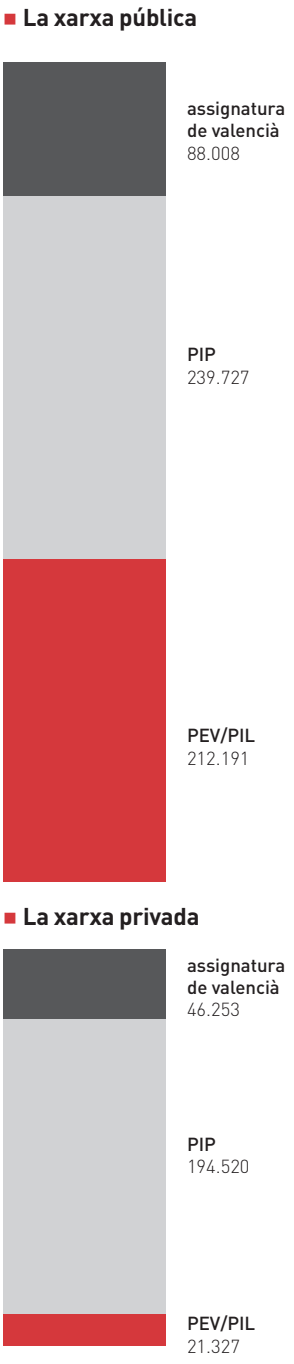

- S'ha de tindre en compte que de cada 10 alumnes de tot el sistema educatiu valencià, 7 s'escolaritzen en la xarxa pública i 3 ho fan en la privada. Això suposa que una quantitat important d'alumnat queda pràcticament al marge dels programes en valencià. L'alumnat escolaritzat en la xarxa privada concertada se situava en el 32% en el curs 2009–2010, d'un total de 796.889 alumnes. És a dir, la privada concertada, que rep fons públics per escolaritzar 256.962 alumnes, abandona una de les responsabilitats a què la compromet el marc legal del sistema educatiu, com és el de la promoció del valencià com a llengua de l'ensenyament.

- De cada 10 dels i les alumnes que s'escolaritzen en la xarxa privada concertada, només mig alumne ho faria en valencià; 7,5 s'escolaritzen en PIP –sense que es conega ni una dada sobre el seguiment i el control social a què està compromesa pel fet de rebre fons públics–, i 2 alumnes, ubicats en les zones de predomini lingüístic castellà, només estudien el valencià com a assignatura. A més, l'alumnat escolaritzat en valencià per la xarxa privada s'ha reduït a la meitat en els darrers deu anys, quan en el curs 1998 era quasi 1 alumne de cada 10. Podem concloure que el compromís amb el valencià de la xarxa concertada disminueix a mesura que n'augmenta el finançament públic.

Quadre 5

Evolució alumnat pública/privada 1995-2010

Total alumnat del sistema educatiu. Règim no universitari. Dades MEC

		XARXA PÚBLICA		XARXA PRIVADA	
CURS	TOTAL	ALUMNAT	%	ALUMNAT	%
1995-96	741.104	518.546	70	222.558	30
1996-97	725.267	509.113	70	216.154	30
1997-98	710.294	497.975	70	212.319	30
1998-99	699.259	486.355	70	212.904	30
1999-00	684.279	474.399	69	209.880	31
2000-01	679.577	465.773	69	213.804	31
2001-02	681.967	462.749	68	219.218	32
2002-03	685.120	466.298	68	218.822	32
2003-04	697.506	475.966	68	221.540	32
2004-05	708.161	484.640	68	223.521	32
2005-06	715.757	492.433	69	223.324	31
2006-07	735.361	503.972	69	231.389	31
2007-08	758.792	518.029	68	240.763	32
2008-09	788.449	537.589	68	250.860	32
2009-10	796.889	539.927	68	256.962	32

Fragmentació entre territoris

La població valenciana es concentra majoritàriament a les províncies de València i Alacant i, a una gran distància, se situa Castelló. Pel que fa a l'alumnat, la distribució global de tot el sistema, segons dades del curs 2010/11, queda així:

- De cada 10 alumnes escolaritzats en tot el sistema, 5 s'ubiquen en la província de València, quasi 4 en la d'Alacant i només 1 en la de Castelló.

- Dels 5 escolaritzats en la província de València, només 1,5 estudia en valencià, cosa que representa menys d'un 30%. A la província d'Alacant, dels 4 escolaritzats només mig –menys d'un 20%–, ho fa en valencià. La província de Castelló, amb una incidència mínima sobre la globalitat de l'alumnat, és la que escolaritza en valencià un major percentatge, un 50%, que significa que la meitat d'un ho fa en valencià.

- Els i les alumnes escolaritzades a Castelló només són 90.641, mentre que València n'escolaritza 397.802 i Alacant, 276.529. Els 55.000 xiquets i xiquetes de les comarques de Castelló que enguany s'escolaritzen en valencià, si bé representen un percentatge alt, no deixen de ser ben poca cosa davant els quasi 600.000 de la resta de territori.

Quadre 6 **Alumnat per territoris i per programes educatius**
Curs 2010/11

	ALUMNAT	%	PEV/PIL	%	PIP	%
València	397.802	52,00	120.185	15,71	277.617	36,29
Alacant	276.529	36,15	46.642	6,10	229.887	30,05
Castelló	90.641	11,85	55.409	7,24	35.232	4,61
TOTAL	764.972	100,00	222.236	29,05	542.736	70,95

Quadre 7 **Els programes PEV/PIP per territoris**
En percentatge. Curs 2010/11

TERRITORI	ALUMNAT	PEV/PIL	%	PIP	%
València	397.802	120.185	30,21	277.617	69,79
Alacant	276.529	46.642	16,87	229.887	83,13
Castelló	90.641	55.409	61,13	35.232	38,87
TOTAL	764.972				

3.2. El creixement de l'alumnat escolaritzat en valencià

L'afirmació reiterada del conseller d'Educació que l'alumnat escolaritzat en valencià ha crescut un 180% en els 15 anys de govern del PP és la visió interessada de qui no li interessa que es coneguen altres xifres. Segons l'estudi de la Uned ja citat, la proporció d'alumnat escolaritzat en valencià respecte del total en cada un dels règims –públic, concertat i privat– augmenta: "En la concertada sube casi dos puntos porcentuales; en la privada en algo más de dos puntos; y en la pública en 16,64 puntos porcentuales. A pesar de este crecimiento es evidente que el régimen en el que más se estudia en valenciano ha sido y es el público."

Quadre 8

Evolució alumnat PEV/PIL 1995/2010

Total alumnat sistema educatiu règim no universitari. Dades Conselleria d'Educació.

	1995/1996	% 1995	2010/211	% 2010
PEV/PIL	74.277	10,27	222.236	29,05
PIP	649.208	89,73	542.736	70,95
TOTAL ALUMNAT	**723.485**		**764.972**	

Quadre 9

Alumnat PEV/PIL 2009/2010

Total i percentatge. Dades Conselleria d'Educació.

	TOTAL	%	INFANTIL/PRIMÀRIA	%	SECUNDÀRIA	%
Qui estudia en PEV	211.435	27,59	148.402	33,10	63.033	19,82
Qui estudia en PIP	554.897	72,41	299.893	66,90	255.004	80,18
Població escolar	766.332		448.295		318.037	

Quadre 10

Alumnat PEV/PIL 2010/2011

Total i percentatge. Dades Ministeri d'Educació

	TOTAL	%	INFANTIL/PRIMÀRIA	%	SECUNDÀRIA	%
Qui estudia en PEV	222.236	29,05	158.830	35,29	63.406	20,14
Qui estudia en PIP	545.736	71,34	294.245	65,38	251.491	79,86
Població escolar	764.972		450.075		314.897	

■ L'alumnat que s'escolaritza en valencià creix però ho fa lentament: en una dècada el creixement ha sigut només d'un 11%. El curs 1998/99, el percentatge d'alumnat que estudiava en valencià representava un 16% sobre el total, el curs 2007/08, la mitjana era del 27% *(dades del Libro Blanco de la Enseñanza Secundaria, 1998–2009, Uned)*.

■ L'exempció a l'assignatura de valencià, continua sent permesa. En secundària, segons dades del curs 2005/06, es van "atorgar" l'exempció a un 28,66% de l'alumnat a Alacant, un 21,73% a València i un 8,67% a Castelló. Com diu la inspectora Tudi Torró en el *Llibre blanc de l'ús del valencià* (AVL, 2008): «Una bona part de l'alumnat de les zones castellanoparlants han passat tota la seua escolaritat obligatòria sense conéixer ni aprendre una de les dues llengües oficials. (...) Aquesta situació no ha fet més que perpetuar la divisió existent entre valencians que són bilingües – valencià i castellà – i valencians que són monolingües –únicament castellà».

* Entre las dades d'alumnat del MEC i la conselleria d'Educació, sempre existeix una diferència important. S'ha de tindre en compte que les dades del MEC són definitives i les de la Conselleria són provisionals, perquè es publiqen a principi de curs.

Gràfic 4 **Evolució de l'alumnat d'infantil i primària (3-12 anys) de PEV/PIL 1995-2010**
Dades MEC

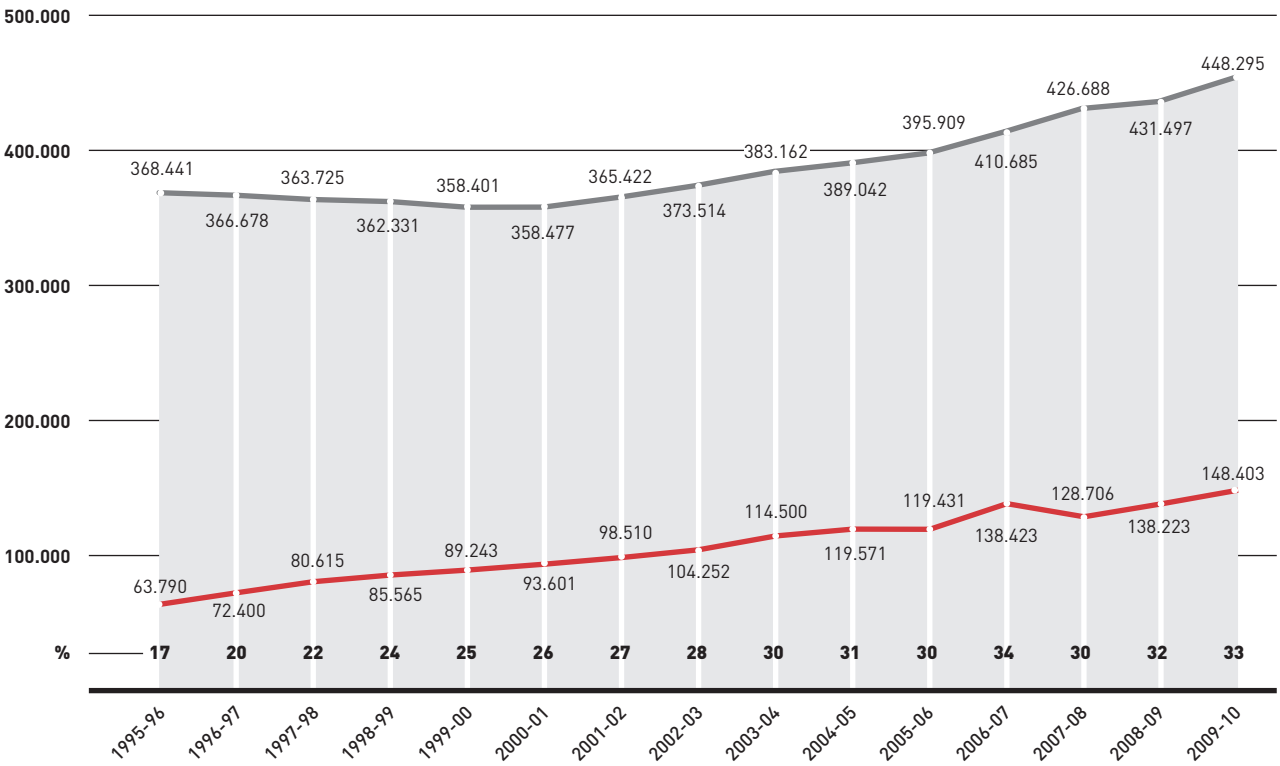

No arribem ni a doblar-nos

De l'estudi detallat de les xifres que aporta la pròpia Generalitat Valenciana, el Ministeri d'Educació, el Consell Escolar Valencià o l'Acadèmia de la Llengua, se'n desprenen conclusions importants, i que desmenteixen els arguments del govern de PP, per exemple sobre l'increment. Els percentatges s'han de calcular sobre la totalitat de l'alumnat i qualsevol altra xifra no mostra una realitat, sinó que l'emmascara.

En l'any 1995, un 17% de l'alumnat d'infantil i primària feia ensenyament en valencià, en el 2010 la xifra és d'un 33%. El creiximent real és la diferència: 16 punts. Que, per cert, ha necessitat de 15 anys i un fort compromís social i educatiu, per a que fòra possible. L'afirmació reiterada del Conseller d'Educació quan explica que l'alumnat escolaritzat en valencià ha crescut un 180% en els 15 anys del PP és la visió interessada d'unes xifres.

3.3. La catalogació dels llocs de treball en els centres educatius

En 1997 es van catalogar com a bilingües tots els llocs de treball dels col·legis públics d'infantil i primària, en ocasió de l'adscripció del professorat del cos de mestres als nous llocs de treball resultants de l'aplicació del nou sistema educatiu ordenat per la LOGSE. Des de 2002, el professorat que ha entrat al sistema educatiu per concurs–oposició ho ha fet amb el requisit lingüístic, que també s'ha exigit en els concursos de trasllats.

En canvi, en la resta d'etapes educatives no s'ha regulat ni la catalogació lingüística dels llocs de treball, ni el requisit lingüístic en el concurs de trasllats. En l'acord subscrit entre l'administració i tots els sindicats de la Mesa Sectorial d'Educació –de juny de 1999– sobre les plantilles dels instituts de secundària apareix, per primera vegada, el compromís de procedir a la catalogació dels llocs de treball. Aquest acord no només no s'ha desplegat sinó que, amb la nova ordre de plantilles de gener del 2011, imposada unilateralment per la Conselleria, ha desaparegut de l'agenda del govern valencià. Segons dades facilitades per la conselleria en el curs 2008/09, el 77% del professorat de secundària estava capacitat lingüísticament en valencià, i un 59%, del professorat tècnic de formació professional. L'esforç del professorat per formar–se s'ha malbaratat.

3.4. L'ensenyament en valencià en les poblacions de més de 30.000 habitants

Dels poc més de 5 milions d'habitants del País Valencià, segons el padró de 2010, les poblacions amb més de 30.000 habitants representen el 47% (2.411.600h). La importància, per tant, del pes demogràfic d'aquestes ciutats ha centrat l'atenció del sindicat per a estudiar la situació del valencià i, especialment, en els trams inicials d'escolarització. En concret, hem centrat l'estudi en els cursos d'entrada i d'eixida d'infantil i primària, és a dir, als tres anys i als 11–12 (6é de primària).

Quadre 11 ■ **Comparativa de grups de tres anys i sisé de primària en les ciutats de més de 30.000 h.** Xarxes pública i privada. Curs 2009/2010

		3 ANYS					6é PRIMÀRIA				
		PEV/PIL		PIP			PEV/PIL		PIP		
CIUTAT	HABITANTS	GRUPS	%	GRUPS	%	TOTAL	GRUPS	%	GRUPS	%	TOTAL
València	797.654	54	20,69	207	79,31	261	55	18,77	238	81,23	293
Alacant	322.673	17	11,81	127	88,19	144	9	6,57	128	93,43	137
Elx	222.422	24	22,64	82	77,36	106	12	12,12	87	87,88	99
Castelló	172.624	51	65,38	27	34,62	78	52	64,20	29	35,80	81
Gandia	77.421	18	60,00	12	40,00	30	19	51,35	18	48,65	37
Torrent	75.131	13	31,71	28	68,29	41	12	30,00	28	70,00	40
Benidorm	69.058	8	30,77	18	69,23	26	4	13,33	26	86,67	30
Sagunt	63.359	11	35,48	20	64,52	31	10	35,71	18	64,29	28
Alcoi	60.700	6	21,43	22	78,57	28	6	22,22	21	77,78	27
Paterna	59.043	5	16,13	26	83,87	31	5	16,13	26	83,87	31
Sant Vicent del Raspeig	49.341	5	19,23	21	80,77	26	2	10,53	17	89,47	19
Vila-real	49.045	19	82,61	4	17,39	23	18	81,82	4	18,18	22
Mislata	43.336	13	59,09	9	40,91	22	8	47,06	9	52,94	17
Alzira	43.038	9	47,37	10	52,63	19	9	47,37	10	52,63	19
Dénia	42.704	9	50,00	9	50,00	18	8	36,36	14	63,64	22
Burjassot	37.402	3	17,65	14	82,35	17	3	20,00	12	80,00	15
Ontinyent	36.695	5	29,41	12	70,59	17	5	29,41	12	70,59	17
Petrer	33.486	5	31,25	11	68,75	16	4	26,67	11	73,33	15
Borriana	33.255	11	68,75	5	31,25	16	10	66,67	5	33,33	15
Vall d'Uixó	31.978	15	93,75	1	6,25	16	15	93,75	1	6,25	16
Vila Joiosa	30.550	8	61,54	5	38,46	13	5	41,67	7	58,33	12
Xirivella	30.212	5	41,67	7	58,33	12	5	41,67	7	58,33	12
Alaquàs	30.177	6	37,50	10	62,50	16	6	37,50	10	62,50	16
TOTAL	**2.411.600**	**320**	**31,78**	**687**	**68,22**	**1007**	**282**	**27,65**	**738**	**72,35**	**1020**

Segons les dades, de les 23 ciutats valencianes amb més de 30.000 habitants, només 7 ofereixen més grups en valencià que en castellà en infantil 3 anys: quatre a Castelló (Castelló, Vila–real, Borriana i la Vall d'Uixó), dues a València (Gandia i Mislata) i una a Alacant (la Vila Joiosa). En primària es redueix a cinc (les mateixes, tret de Mislata i la Vila Joiosa).

En infantil, per sota de la mitjana global del 35,9% d'ensenyament en valencià en aquest tram en tot el sistema, hi ha 12 poblacions: sis a València (València, Paterna, Burjassot, Torrent, Sagunt i Ontinyent) i sis a Alacant (Alacant, Elx, Benidorm, Alcoi, Sant Vicent del Raspeig i Petrer). En primària, amb un percentatge global del 33,3%, hi ha 11 poblacions que ofereixen menys grups en valencià respecte a la mitjana del País Valencià (les mateixes, tret de Sagunt).

Per titularitat del centre, es constata novament el desequilibri de l'oferta entre la pública i la privada. Mentre que en totes les poblacions sempre hi ha oferta de grups en valencià, en la privada no. En Infantil, hi ha 12 poblacions, de les 23 estudiades, que no ofereixen cap grup en valencià en els centres concertats: set a València (Sagunt, Paterna, Mislata, Alzira, Burjassot, Ontinyent i Xirivella), cinc a Alacant (Elx, Benidorm, Alcoi i Petrer). En Primària, cal afegir al llistat Alacant i Vila–real.

La població escolaritzada en valencià en els centres públics d'aquestes poblacions arriba al 45% en Infantil i al 40% en primària, mentre que en els centres concertats, només al 6% i al 5%, respectivament.

També s'observa que hi ha més alumnat en valencià en infantil (32%) que en primària (28%).

Per tant, es manté el triple desequilibri que s'observa per a tot el sistema entre pública i privada, entre territoris i entre etapes. A més, mostra un increment de la demanda en l'entrada al sistema educatiu, perquè l'alumnat en valencià creix en els grups de tres anys.

A la província d'Alacant, l'estudi de les principals ciutats mostra el creixement, però també la desatenció. Les dues ciutats més importants del País Valencià, després de València, estan situades en les comarques del sud: Alacant i Elx. La seua situació es troba sota mínims pel que fa l'ensenyament en valencià.

Les constants de l'anàlisi les podem resumir en:

- La planificació del creixement de grups no existeix: cada ciutat té el seu propi percentatge. No hi ha un paral·lelisme entre l'ús social del valencià i l'oferta en ensenyament (casos com Alcoi, Ontinyent, Alzira o Dénia, per exemple).

- La constant, però, mostra que en arribar a 6é s'ha perdut alumnat en valencià.

- La xarxa privada no assumeix la part que li correspon, sobretot en les grans ciutats.

Gràfic 5 ■ **El valencià a les grans capitals del País Valencià**

En les grans capitals valencianes es confirma el patró de com més al sud, menys valencià. Tant Alacant com Elx, presenten uns percentatges baixíssims d'escolarització en valencià. Si mirem la xarxa concertada, no hi ha cap centre en aquestes ciutats que impartisca ensenyament en valencià.

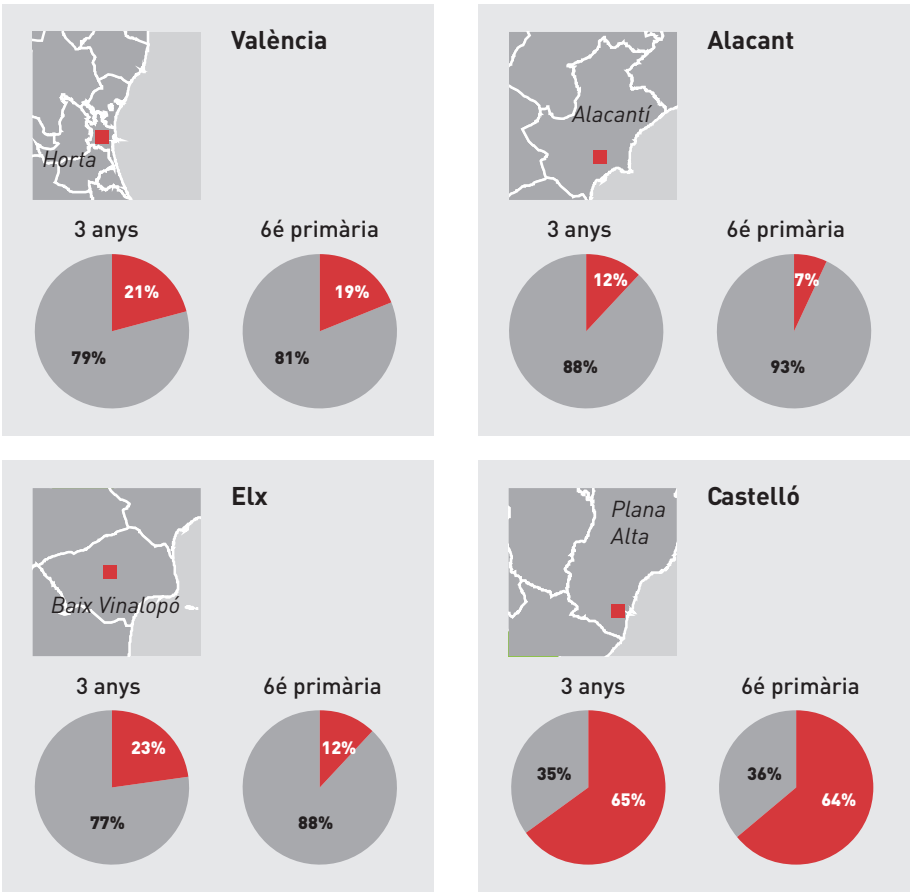

Gràfic 6 ■ **Els contrastos de les ciutats mitjanes**

En ciutats amb una demografia semblant – Torrent i Gandia o Sant Vicent del Raspeig i Vila-Real –, no és possible trobar cap patró que siga indici de l'existència d'una planificació de l'extensió del valencià com a llengua vehicular de l'ensenyament. Novament, el contrast entre una ciutat del nord, Vila-Real, i una del sud, Sant Vicent, ambdues amb predomini lingüístic valencià, és significatiu de la falta de voluntat de planificació.

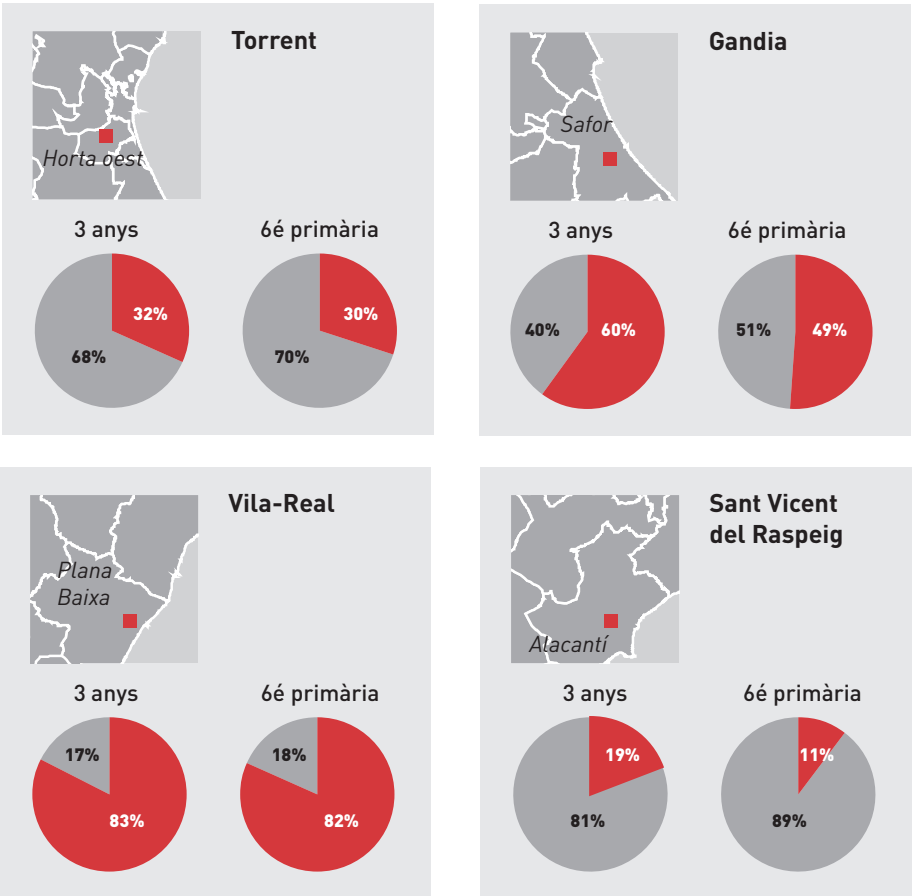

Gràfic 7 ■ **La xarxa privada en Dénia i Gandia: l'excepció que confirma la norma**

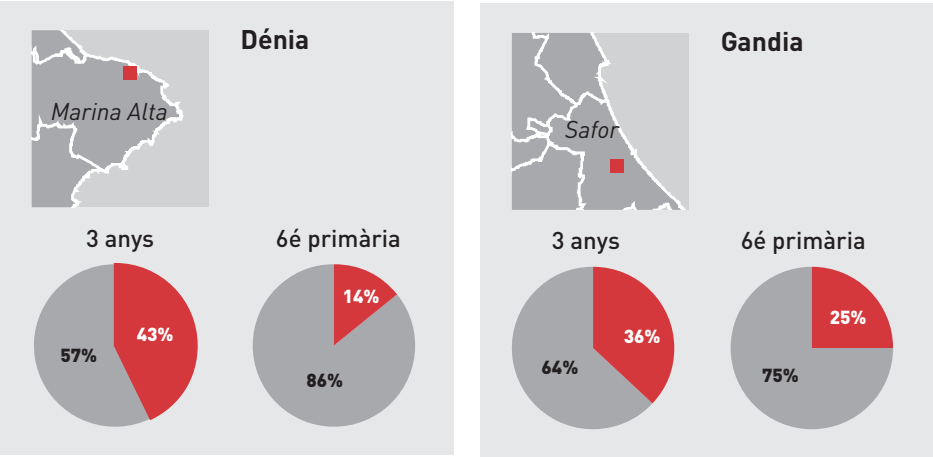

Les ciutats de Dénia i Gandia destaquen perquè la xarxa privada escapa a les constants que trobem en altres territoris i els percentatges d'ensenyament en valencià s'acosten als de la xarxa pública.

Quadre 12 ■ **Comparativa de grups de tres anys i sisé de primària en les ciutats de més de 100.000 h.**
Xarxes pública i privada. Curs 2009/2010

		3 ANYS			6É PRIMÀRIA		
CIUTAT	HABITANTS	PEV/PIL	PIP	TOTAL	PEV/PIL	PIP	TOTAL
Xarxes pública + privada							
València	797.654	54	207	261	55	238	293
Alacant	322.673	17	127	144	9	128	137
Castelló	222.422	24	82	106	12	87	99
Elx	172.624	51	27	78	52	29	81
TOTAL		**146**	**443**	**589**	**128**	**482**	**610**
%		**24,79**	**75,21**		**20,98**	**79,02**	
Xarxa pública							
València	797.654	49	91	140	49	92	141
Alacant	322.673	16	67	83	9	70	79
Castelló	222.422	24	67	91	12	69	81
Elx	172.624	50	9	59	51	11	62
TOTAL		**139**	**234**	**373**	**121**	**242**	**363**
%		**37,27**	**62,73**		**33,33**	**66,67**	
Xarxa privada							
València	797.654	5	116	121	6	146	152
Alacant	322.673	1	60	61	0	58	58
Castelló	222.422	0	15	15	0	18	18
Elx	172.624	1	18	19	1	18	19
TOTAL		**7**	**209**	**216**	**7**	**240**	**247**
%		**3,24**	**96,76**		**2,83**	**97,17**	

Quadre 13 ■ **Comparativa de grups de tres anys i sisé de primària en les ciutats de més de 30.000 h.**
Curs 2009/2010

	3 ANYS					6é PRIMÀRIA				
Xarxa pública	PEV/PIL		PIP			PEV/PIL		PIP		
CIUTAT	GRUPS	%	GRUPS	%	TOTAL	GRUPS	%	GRUPS	%	TOTAL
València	49	35,00	91	65,00	140	49	34,75	92	65,25	141
Alacant	16	19,28	67	80,72	83	9	11,39	70	88,61	79
Elx	24	26,37	67	73,63	91	12	14,81	69	85,19	81
Castelló	50	84,75	9	15,25	59	51	82,26	11	17,74	62
Gandia	13	81,25	3	18,75	16	14	82,35	3	17,65	17
Torrent	10	45,45	12	54,55	22	9	42,86	12	57,14	21
Benidorm	8	34,78	15	65,22	23	4	15,38	22	84,62	26
Sagunt	11	42,31	15	57,69	26	10	43,48	13	56,52	23
Alcoi	6	60,00	4	40,00	10	6	60,00	4	40,00	10
Paterna	5	33,33	10	66,67	15	5	29,41	12	70,59	17
Sant Vicent del Raspeig	5	22,73	17	77,27	22	2	12,50	14	87,50	16
Vila-real	18	100,00	0	0,00	18	18	100,00	0	0,00	18
Mislata	13	68,42	6	31,58	19	8	57,14	6	42,86	14
Alzira	9	64,29	5	35,71	14	9	64,29	5	35,71	14
Dénia	6	54,55	5	45,45	11	7	46,67	8	53,33	15
Burjassot	3	33,33	6	66,67	9	3	33,33	6	66,67	9
Ontinyent	5	50,00	5	50,00	10	5	50,00	5	50,00	10
Petrer	5	35,71	9	64,29	14	4	30,77	9	69,23	13
Borriana	10	100,00	0	0,00	10	9	100,00	0	0,00	9
Vall d'Uixó	15	93,75	1	6,25	16	15	93,75	1	6,25	16
Vila Joiosa	8	61,54	5	38,46	13	5	41,67	7	58,33	12
Xirivella	5	45,45	6	54,55	11	5	45,45	6	54,55	11
Alaquàs	5	41,67	7	58,33	12	5	41,67	7	58,33	12
TOTAL	**299**	**45,03**	**365**	**54,97**	**664**	**264**	**40,87**	**382**	**59,13**	**646**

	3 ANYS					6é PRIMÀRIA				
Xarxa privada	PEV/PIL		PIP			PEV/PIL		PIP		
CIUTAT	GRUPS	%	GRUPS	%	TOTAL	GRUPS	%	GRUPS	%	TOTAL
València	5	4,13	116	95,87	121	6	3,95	146	96,05	152
Alacant	1	1,64	60	98,36	61	0	0,00	58	100,00	58
Elx	0	0,00	15	100,00	15	0	0,00	18	100,00	18
Castelló	1	5,26	18	94,74	19	1	5,26	18	94,74	19
Gandia	5	35,71	9	64,29	14	5	25,00	15	75,00	20
Torrent	3	15,79	16	84,21	19	3	15,79	16	84,21	19
Benidorm	0	0,00	3	100,00	3	0	0,00	4	100,00	4
Sagunt	0	0,00	5	100,00	5	0	0,00	5	100,00	5
Alcoi	0	0,00	18	100,00	18	0	0,00	17	100,00	17
Paterna	0	0,00	16	100,00	16	0	0,00	14	100,00	14
Sant Vicent del Raspeig	0	0,00	4	100,00	4	0	0,00	3	100,00	3
Vila-real	1	20,00	4	80,00	5	0	0,00	4	100,00	4
Mislata	0	0,00	3	100,00	3	0	0,00	3	100,00	3
Alzira	0	0,00	5	100,00	5	0	0,00	5	100,00	5
Dénia	3	42,86	4	57,14	7	1	14,29	6	85,71	7
Burjassot	0	0,00	8	100,00	8	0	0,00	6	100,00	6
Ontinyent	0	0,00	7	100,00	7	0	0,00	7	100,00	7
Petrer	0	0,00	2	100,00	2	0	0,00	2	100,00	2
Borriana	1	16,67	5	83,33	6	1	16,67	5	83,33	6
Vall d'Uixó	0	0,00	0	0,00	0	0	0,00	0	0,00	0
Vila Joiosa	0	0,00	0	0,00	0	0	0,00	0	0,00	0
Xirivella	0	0,00	1	100,00	1	0	0,00	1	100,00	1
Alaquàs	1	25,00	3	75,00	4	1	25,00	3	75,00	4
TOTAL	**21**	**6,12**	**322**	**93,88**	**343**	**18**	**4,81**	**356**	**95,19**	**374**

Quadre 14 ■ **Comparativa de grups de tres anys i sisé de primària en les ciutats més importants d'Alacant**
Curs 2009/2010

	3 ANYS					6é PRIMÀRIA				
Xarxa pública+privada	PEV/PIL		PIP			PEV/PIL		PIP		
CIUTAT	GRUPS	%	GRUPS	%	TOTAL	GRUPS	%	GRUPS	%	TOTAL
Alacant	17	11,81	127	88,19	144	9	6,57	128	93,43	137
Elx	24	22,64	82	77,36	106	12	12,12	87	87,88	99
Benidorm	8	30,77	18	69,23	26	4	13,33	26	86,67	30
Alcoi	6	21,43	22	78,57	28	6	22,22	21	77,78	27
Sant Vicent del Raspeig	5	19,23	21	80,77	26	2	10,53	17	89,47	19
Dénia	9	50,00	9	50,00	18	8	36,36	14	63,64	22
Petrer	5	31,25	11	68,75	16	4	26,67	11	73,33	15
Vila Joiosa	8	61,54	5	38,46	13	5	41,67	7	58,33	12
Novelda	4	28,57	10	71,43	14	5	35,71	9	64,29	14
Cocentaina	2	40,00	3	60,00	5	2	40,00	3	60,00	5
TOTAL	**88**	**22,22**	**308**	**77,78**	**396**	**57**	**15,00**	**323**	**85,00**	**380**
Xarxa pública										
Alacant	16	19,28	67	80,72	83	9	11,39	70	88,61	79
Elx	24	26,37	67	73,63	91	12	14,81	69	85,19	81
Benidorm	8	34,78	15	65,22	23	4	15,38	22	84,62	26
Alcoi	6	60,00	4	40,00	10	6	60,00	4	40,00	10
Sant Vicent del Raspeig	5	22,73	17	77,27	22	2	12,50	14	87,50	16
Dénia	6	54,55	5	45,45	11	7	46,67	8	53,33	15
Petrer	5	35,71	9	64,29	14	4	30,77	9	69,23	13
Vila Joiosa	8	61,54	5	38,46	13	5	41,67	7	58,33	12
Novelda	4	57,14	3	42,86	7	5	71,43	2	28,57	7
Cocentaina	2	50,00	2	50,00	4	2	50,00	2	50,00	4
TOTAL	**84**	**30,22**	**194**	**69,78**	**278**	**56**	**21,29**	**207**	**78,71**	**263**
Xarxa privada										
Alacant	1	1,64	60	98,36	61	0	0,00	58	100,00	58
Elx	0	0,00	15	100,00	15	0	0,00	18	100,00	18
Benidorm	0	0,00	3	100,00	3	0	0,00	4	100,00	4
Alcoi	0	0,00	18	100,00	18	0	0,00	17	100,00	17
Sant Vicent del Raspeig	0	0,00	4	100,00	4	0	0,00	3	100,00	3
Dénia	3	42,86	4	57,14	7	1	14,29	6	85,71	7
Petrer	0	0,00	2	100,00	2	0	0,00	2	100,00	2
Vila Joiosa	0	0,00	0	0,00	0	0	0,00	0	0,00	0
Novelda	0	0,00	7	100,00	7	0	0,00	7	100,00	7
Cocentaina	0	0,00	1	100,00	1	0	0,00	1	100,00	1
TOTAL	**4**	**3,39**	**114**	**96,61**	**118**	**1**	**0,85**	**116**	**99,15**	**117**

El valencià a les ciutats d'Alacant

El percentatge per als programes d'ensenyament en valencià en les ciutats més importants d'Alacant se situen molt per sota de la mitjana global de tot el sistema. Així, el percentatge per a infantil, d'un 35%, per al conjunt de publica i privada, es redueix a un 22,2%, dotze punts menys per a les comarques del sud. El descens sobre la mitjana global és encara més escandalós: si ens fixem en els grups de 6é de primària, el percentatge es redueix un 50% sobre el global, d'un 33,3% a un 15%.

Ara bé, la dada més positiva, i alhora significativa, és que es constata el creixement de la demanda d'ensenyament en valencià, si comparem el percentatge de grups de 3 anys, un 22,2% i el de 6é de primària, amb només un 15%. Aquest increment en la demanada es constata tant en la xarxa pública com en la xarxa privada.

I la xifra més negativa la trobem en el detall de l'oferta en valencià en la xarxa privada en aquestes ciutats: d'una oferta ridícula d'un 3,39% per als grups inicials de 3 anys, es passa a un oferta quasi inexistent d'un 0,85%. Rídicula, inexistent i per sota dels mínims de l'oferta global de la xarxa privada d'un 7,2%.

Quadre 15 ■ **Comparativa de grups de tres anys i sisé de primària en les ciutats més importants d'Alacant. Zona de predomini lingüístic del castellà**

Curs 2009/2010

		3 ANYS		6É PRIMÀRIA	
Xarxa pública+privada	POBLACIÓ	PEV/PIL	PIP	PEV/PIL	PIP
Torrevieja	94.006	0	29	0	31
Oriola	80.468	0	34	0	40
Elda	55.289	0	24	0	24
Villena	34.523	0	16	0	17
TOTAL	**264.286**	**0**	**103**	**0**	**112**
Xarxa pública					
Torrevieja	94.006	0	27	0	29
Oriola	80.468	0	24	0	29
Elda	55.289	0	19	0	19
Villena	34.523	0	11	0	12
TOTAL	**264.286**	**0**	**81**	**0**	**89**
Xarxa privada					
Torrevieja	94.006	0	2	0	2
Oriola	80.468	0	10	0	11
Elda	55.289	0	5	0	5
Villena	34.523	0	5	0	5
TOTAL	**264.286**	**0**	**22**	**0**	**23**

El valencià a la zona de predomini lingüístic castellà d'Alacant

L'observació que s'ha de fer sobre el comportament dels grups en les principals ciutats d'aquesta zona, és la regularitat de xifres que s'observa en l'entrada al sistema i en l'eixida cap a secundària. Els grups són practicament els mateixos en tres anys que en sisé de primària, cosa que no passa en la zona de predomini lingüístic valencià.

També s'observa que no es desenvolupa ni un sol programa d'ensenyament en valencià.

Quadre 16 ■ **Habitants del País Valencià.**
Per zones de predomini lingüístic

	HABITANTS	%
Zona de predomini lingüístic valencià	4.432.367	87%
Zona de predomini lingüístic castellà	662.308	13%
Total País Valencià	5.094.675	

Quadre 17 ■ **Les ciutats de predomini lingüístic valencià**

CIUTAT	HABITANTS	ACUMULAT	%
A. Ciutats de més de 100.000 h.			
València	797.654		
Alacant	322.673		
Elx	222.422		
Castelló	172.624		
Total A	1.515.373		34,19
Habitants en ciutats de més de 100.000 h		1.515.373	34,19
B. Ciutats de més de 50.000 h.			
Gandia	77.421		
Torrent	75.131		
Benidorm	69.058		
Sagunt	63.359		
Alcoi	60.700		
Paterna	59.043		
Total B	404.712		9,13
Habitants en ciutats de més de 50.000h		1.920.085	43,32
C. Ciutats de més de 35.000 h.			
Sant Vicent del Raspeig	49.341		
Vila-real	49.045		
Mislata	43.336		
Alzira	43.038		
Dénia	42.704		
Burjassot	37.402		
Ontinyent	36.695		
Total C	301.857		6,81
Habitants en ciutats de més de 35.000h		2.221.942	50,13
D. Ciutats de més de 30.000 h.			
Petrer	33.486		
Borriana	33.255		
La Vall d'Uixó	31.978		
La Vila Joiosa	30.550		
Xirivella	30.212		
Alaquàs	30.177		
Total D	189.658		4,28
Habitants en ciutats de més de 30.000h		2.411.600	54,41
TOTAL POBLACIÓ ZONA PREDOMINI VALENCIÀ		4.432.367	

4. Valoració de la política lingüística del govern valencià

L'administració valenciana no ha assumit la responsabilitat d'ordenar el desplegament de la llei

Durant els últims setze anys, tot i que el creixement del valencià ha sigut continuat, també ha sigut lentíssim, i no ha arribat a un 2% anual. Entenem que això és degut a la feblesa del compromís del govern del Partit Popular en l'extensió del valencià en el sistema educatiu. L'administració valenciana no ha assumit la responsabilitat d'ordenar el desplegament de la llei.

El resultat de la política lingüística del Partit Popular, obligat per les urnes a desplegar i aplicar la LUEV –una llei assumida unànimement per les Corts valencianes i amb un suport popular i ciutadà innegable–, ha sigut la fragmentació del sistema educatiu valencià i el tracte desigual per al seu alumnat. Una triple fragmentació que es produeix per territoris, per trams educatius i per titularitat dels centres, i que provoca una triple desigualtat i un desequilibri difícil de reconduir. Aprendre en valencià és cosa, bàsicament, dels xiquets i xiquetes d'infantil, sempre que vagen a l'escola pública i visquen en el territori de Castelló. Com més cap al sud, menys valencià. Com més edat, menys valencià. Com més escola concertada, pagada amb els diners de totes i tots, menys valencià.

I l'opacitat de l'administració sobre resultats i aplicació de la llei, és obstinada. Sense dades, sense valoracions, sense consens, sense planificació ni temporalització, l'administració planteja un fals dilema i sembla interessada en obrir una batalla sense sentit: anglés contra valencià, castellà contra valencià. Enceta una xarxa de centres plurilingües i retalla els PIP, ja que no permet el desenvolupament de la incorporació progressiva i limita a una assignatura no lingüística la seua extensió. Abans havia retallat unitats d'ESO en els programes d'ensenyament en valencià, no havia autoritzat canvis de programes en Infantil, havia retallat l'oferta de PEV per a batxillerat, havia retallat les partides pressupostàries per al valencià, havia deixat la catalogació lingüística del professorat de secundària per a un altre moment, i havia començat a reduir el nombre d'assessores i assessors de valencià.

Ni continuïtat, ni previsió

No existeix continuïtat, ni previsió. Sense un objectiu a curt i llarg termini que siga conegut i compartit per la comunitat educativa, sense planificació per a aconseguir–ho, hem arribat on hem arribat gràcies al compromís, bona voluntat i esforç dels centres, les famílies i el professorat. També en les zones de predomini lingüístic castellà.

Ara, el creixement, lent i desequilibrat, corre perill de detindre's i començar a involucionar. Les il·lusions i els esforços, de tanta gent, professorat, alumnat, assessores i assessors, tècnics, ajuntaments, associacions cíviques, sindicats, partits polítics, tot l'esforç invertit en fer possible un avanç significatiu en l'aprenentatge i l'ús del valencià entrarà en fase de regressió. I el consens s'haurà acabat.

El conseller només repeteix un dada que vol convertir en argument: l'alumnat escolaritzat en valencià ha crescut un 180% en els 15 anys de govern del PP. Però no parla del futur del valencià, ni valora que només arriba a un 29% de l'alumnat i això amb les fragmentacions que coneixem. Si el que es proposa el govern valencià és modificar la llei d'ús i ensenyament del valencià, per què no ho fa obertament?

La modificació de programes lingüístics que ens presenta l'administració valenciana es basa en un discurs buit d'arguments, en defensa d'un plurilingüisme equívoc, enganyós i, sobretot, obviant l'anàlisi de l'avaluació del funcionament dels

El plurilingüisme és un fet que suma, incorpora i crea oportunitats laborals i econòmiques,

programes bilingües i plurilingües aplicats fins ara. Es planteja crear "una xarxa" sense inversió i sense planificació. A més a més, es tracta d'una xarxa reclosa a la categoria dels "elegits", incapaç d'abastar la totalitat del sistema i, per això, generadora de noves desigualtats. Un nou experiment? Una nova ocurrència?

En aquest país, una societat moderna on el plurilingüisme és un fet que suma, incorpora i crea oportunitats laborals i econòmiques, la vertebració social i territorial s'ha de fer prenent com a base una llengua, la pròpia, respectant la llengua familiar de cada ciutadà. Així és sentit per la mateixa societat, com demostra l'increment continu de demanda d'ensenyament en valencià. Ens haurem de plantar per exigir al PP que la llei s'ha de complir i que el plurilingüisme ha de ser cosa de totes i de tots.

5. Propostes del sindicat

Compromís, atenció a la demanda, qualitat: exigència de compliment de la llei

El valencià, llengua pròpia i cooficial del País Valencià, segons l'Estatut d'Autonomia i la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, no rep la protecció que la llei li reserva, ni l'impuls institucional global i sostingut a favor de la seua extensió i del seu ús.

Qui governa des de fa anys amb majories absolutes i que és el primer responsable del compliment i aplicació de la llei, no només no ha impulsat l'ús del valencià en l'ensenyament i en altres àmbits socials, sinó que n'ha obstaculitzat l'extensió. Així, ha sigut necessari que el compliment de la llei s'exigira des de tots els àmbits i racons, i ha necessitat el compromís del professorat, pares i mares, PAS, claustres, juntes de personal, consells escolars, etc. Una part de la societat valenciana ha hagut d'exigir dia a dia de l'administració el respecte a un dret i el compliment d'una llei.

Ens trobem en una situació en la qual el sistema d'educació públic no sols no actua com a garantia d'igualtat d'oportunitats de l'alumnat, sinó que en facilita la discriminació per qüestió de llengua, i consolida un sistema fracturat i discontinu.

La conselleria, més partidària del monolingüisme –castellà– que del bilingüisme –valencià/castellà– de la LUEV, s'ha proclamat ferma defensora del plurilingüisme i pràcticament es limita a permetre la introducció de llengües estrangeres en el sistema educatiu, especialment l'anglés, però també del xinés mandarí. La crítica principal de STEPV al "model" plurilingüe que practica l'administració és que la introducció de les altres llengües en el sistema s'ha fet en detriment del valencià. Qualsevol pla plurilingüe aplicat al nostre sistema educatiu ha de tindre com a punt de partida que l'alumnat valencià, en primer lloc, ha d'aconseguir l'objectiu de la LUEV: dominar el valencià en igualtat de condicions respecte al castellà.

Aconseguir els objectius de la llei, com a mínim

- Accelerar l'increment de l'ensenyament en valencià, cosa que demana una revisió dels programes, per a tot el sistema, en la línia del que han dit les avaluacions del IVAQUE: que els objectius de coneixement igualitari d'ambdues llengües oficials s'aconsegueixen amb els programes PEV i PIL, i que l'èxit dels programes bilingües és la millor base per a assolir el plurilingüisme.

- Consolidar i estendre l'ensenyament en valencià en secundària, batxillerats i cicles formatius. Això exigeix la regulació de les plantilles, amb catalogació lingüística, cosa que ja era possible l'any 1999 amb l'acord de plantilles, acord que l'administració encara no ha desplegat.

- Un major equilibri territorial: 44 punts de diferència en l'extensió dels programes d'ensenyament en valencià entre Castelló i Alacant demanen una planificació d'objectius que supere la voluntarietat.

- Una distribució equilibrada entre pública i privada. Cal que el sector privat, finançat amb diners públics, assumisca el que li correspon, i es responsabilitze del seu pes demogràfic i territorial. Sense l'ensenyament privat concertat, ara per ara, no es poden produir avanços significatius en les àrees urbanes.

- Atendre la demanda allà on es produïsca, sobretot en els trams inicials d'infantil, però també en ESO, batxillerats, cicles formatius o universitat.

- Iniciar una planificació per a EPA, conservatoris oficials, ensenyaments artístics i educació especial.

Del obstáculo a la involución

Informe sobre la enseñanza en valenciano

STEPV, 2011

1. Introducción

Desde el año 1999, las conclusiones de los informes que STEPV publica regularmente sobre la situación del valenciano en la enseñanza no han variado demasiado y seguimos constatando un lento desarrollo de la Ley de Uso y Enseñanza del Valenciano (LUEV).

Hemos confirmado que, a pesar del crecimiento de la demanda, en estos casi treinta años transcurridos desde su aprobación por unanimidad en las Cortes valencianas, sólo se ha conseguido que un 29% del alumnado reciba la enseñanza en valenciano. Sin embargo, esta cifra global no debe esconder, como venimos denunciando en cada informe, el desequilibrio con que se aplica aplica la ley en función del territorio, de la titularidad pública o privada de los centros, y el salto problemático entre etapas educativas.

La novedad de este año, y lo que justifica el título de la edición 2011 del informe, es el cambio de actitud de la Conselleria de Educación respecto a la enseñanza en valenciano. El gobierno ha puesto en marcha una serie de iniciativas que modifican el desarrollo de la LUEV: la creación de una red de centros pretendidamente plurilingües, seguramente a costa de las horas de enseñanza en valenciano, y la amenaza de hacer desaparecer los programas lingüísticos-el Programa de Incorporación Progresiva del Valenciano (PIP) - que, de una manera muy débil, mantenían la presencia de la lengua en las aulas. Además, se han producido recortes de las partidas presupuestarias para ayudas al valenciano, así como reducción en el número de asesores y asesoras de valenciano.

El sindicato tiene la certeza de que el momento es decisivo para el futuro de la lengua en el ámbito educativo, porque el gobierno valenciano ha empezado a cambiar una política lingüística de obstáculos a la extensión de la lengua por otra, bien distinta, de auténtica involución contra la extensión y consolidación del valenciano en la enseñanza.

Casi dos generaciones de alumnos han pasado por el sistema educativo sin que la LUEV se haya aplicado completamente. Tendríamos dificultad pera encontrar una persona que haya podido escolarizarse en valenciano desde los 3 años hasta terminar un ciclo formativo o una carrera universitaria. La demora en conseguir los objetivos es ahora una clara oposición a la lengua. Tendremos que reclamar que el valenciano es de ley, y que la ley debe cumplirse.

2. Objetivos

Este informe se propone:

- Unificar los datos oficiales elaborados y/o hechos públicos desde diversos organismos e instituciones, para poder tener una visión rigurosa y lo más completa posible del grado de cumplimiento de la LUEV en el sistema educativo de régimen no universitario.

- Denunciar la opacidad con que la administración valenciana trata este tema. No conocemos ni un solo informe, ni una sola valoración rigurosa y completa, ni una sola evaluación realizada por la Conselleria de Educación sobre el valenciano en la enseñanza. Mientras tanto, se promueven frívolamente cambios de legislación y de organización del sistema educativo, sin compartir con la comunidad educativa ni los datos, ni los análisis.

Ver Gráfico 1, p. 4

- Evaluar, a partir del análisis de los datos, la realidad objetiva del sistema para detectar las carencias y desviaciones. Sacar conclusiones que nos permitan entender la situación y reorientarla.

- Proponer las medidas y las acciones que nos permitan avanzar en los objetivos que marca la ley. Intentar reconstruir el sistema educativo para contener la actual situación de desigualdad y desequilibrio.

3. Situación de la enseñanza en valenciano

3.1. La triple fragmentación del sistema educativo valenciano

Un análisis de la aplicación de la LUEV sobre la totalidad del sistema educativo, muestra una lentísima aplicación de la ley y un escaso crecimiento del alumnado en valenciano. Asimismo, se evidencia que las políticas que ha aplicado el gobierno valenciano desde el año 1995 han consolidado fuertes desequilibrios entre tramos educativos, entre centros públicos y privados, y entre territorios. Resumiendo: cuanto más hacia el sur del territorio, menos valenciano, a mayor edad del alumnado, menos valenciano, a mayor enseñanza concertada, pagada con dinero público, menos valenciano. A estas alturas podemos concluir que nuestro sistema educativo es un sistema fragmentado que, por tanto, no cumple con el propósito de equilibrar desigualdades.

El alumnado escolarizado en programas de enseñanza en valenciano (PEV y PIL), representa un 29% del total del alumnado, mientras que el alumnado escolarizado en programas de incorporación progresiva (PIP) representa el 71%-un 54, 2% en zonas de predominio lingüístico valenciano, y un 16,8% de las zonas de predominio lingüístico castellano, en las que el valenciano sólo se imparte como asignatura.

Ver Cuadro 1, p. 5

- 3 de cada 10 alumnos se escolarizan en programas de enseñanza en valenciano.

- 5 de cada 10 alumnos se escolarizan en programas que incorporan progresivamente el valenciano. Hasta ahora tenían, como mínimo, una asignatura en valenciano. A partir de ahora, sólo tendrán una única asignatura en valenciano.

- 2 de cada 10 sólo estudian el valenciano como asignatura.

Ver Gráfico 2, p. 6

Fragmentación entre etapas educativas

La administración no sólo no asegura la continuidad de los programas de enseñanza en valenciano (PEV/PIL) entre las diferentes etapas educativas, sino que los hace desaparecer mientras que el alumnado avanza en su escolarización (Cuadro 1 en p. 5).

Mientras que un 35,9% del alumnado en infantil se acoge a programas PEV / PIL, esta proporción ya baja a un 33,3% en primaria, y sólo un 27,3% puede continuar haciéndolo en ESO. En bachillerato un 18% tendrá suerte y seguirá la escolarización en valenciano, mientras que sólo un 4,6% lo podrá hacer en formación profesional. La educación especial sólo atiende un 1% de alumnado en valenciano, ningún alumno puede seguir si elige el bachillerato a distancia. En los centros de Formación Permanente de Adultos (FPA) o de enseñanzas artísticas no figura alumnado en valenciano, según datos del curso 2006/07.

Al acceder al sistema, 4 de cada 10 niños y niñas escogen programas en valenciano. Al pasar a primaria, sólo podrán hacerlo 3, que se convertirán en 2 al llegar la ESO. Quedará sólo 1 en bachillerato, que desaparecerá finalmente, y se convertirá en ninguno si elige ciclos formativos. El trayecto no puede ser más decepcionante. Cuanto más edad tiene el alumnado, más disminuyen sus oportunidades de estudiar en valenciano: de 4 a 0.

Ver Cuadros 2,3, 4, p. 7

La ciudad de Valencia

València ciudad, con 797.654 habitantes, representa casi un 20% de la población residente en las zonas de predominio lingüístico valenciano, y es, también, el núcleo más importante de población escolarizada. Por lo tanto, su análisis es esencial. Lo que se desprende es sumamente preocupante. València se desvía casi 21 puntos de la media para todo el sistema, que es de un 29%.

De 10 niñas y niños que empiezan con 3 años, se escolarizan en valenciano 1,5, que se mantienen, más o menos, hasta la ESO. Al pasar a bachillerato se pierde 1, si opta por un ciclo formativo deberá renunciar a la lengua.

El porcentaje sobre el total del alumnado escolarizado en valenciano cae casi 21 puntos para la capital del País Valenciano: de un 29% global para todo el sistema, València sólo tiene un 8% de alumnado escolarizado en valenciano en todos los tramos, 15.360 de un total de 121.001.

Fragmentación entre la red pública y la privada

Se ha consolidado una doble red pública / privada para la enseñanza en valenciano, en la que el 93,09% del alumnado escolarizado en valenciano lo hace en centros públicos mientras que sólo un 6,32% lo hace en la privada concertada, y un 0,59% en la privada (datos del Libro Blanco de la Enseñanza Secundaria, 1998-2009, Uned).

Es un hecho que el gasto público destinado a financiar las enseñanzas en centros de titularidad privada a través del régimen de conciertos ha aumentado considerablemente. Desde el año 2000 hasta el 2008, este gasto ha crecido alrededor de un 115%. Este crecimiento es significativamente superior al que ha experimentado el gasto público educativo, que lo ha hecho en un 91% durante el mismo período. De hecho, si se compara con el resto del estado, el crecimiento "de los recursos públicos destinados a financiar los conciertos y subvenciones" en el País Valenciano es mayor.

En cambio, el porcentaje de alumnado escolarizado en valenciano en la totalidad de la enseñanza no universitaria aumenta en la pública y disminuye en la concertada. En 1998, el porcentaje de alumnado escolarizado en valenciano en la privada concertada era un 7,9%, mientras que diez años más tarde se ha quedado en un 6,32%.

Si sólo 3 alumnos de cada 10 se escolarizan en valenciano en todo el sistema. Se debe tener en cuenta que de cada 10 alumnos de todo el sistema educativo valenciano, 7 escolarizan en la red pública y 3 lo hacen en la privada. Esto supone que una cantidad importante de alumnado queda prácticamente al margen de los programas en valenciano. El alumnado escolarizado en la red privada concertada se situaba en el 32% en el curso 2009-2010, de un total de 796.889 alumnos. Es decir, la privada concertada, que recibe fondos públicos para escolarizar 256.962 alumnos, abandona una de las responsabilidades a que la compromete el marco legal del sistema educativo, como es el de la promoción del valenciano como lengua de la enseñanza.

De cada 10 de los y las alumnos que se escolarizan en la red privada concertada, sólo medio alumno lo haría en valenciano; 7,5 escolarizan en PIP-sin que se conozca ni un dato sobre el seguimiento y el control social a que está comprometida por el hecho de recibir fondos públicos-, y 2 alumnos, ubicados en las zonas de predominio lingüístico castellano, sólo estudian el valenciano como asignatura. Además, el alumnado escolarizado en valenciano por la red privada se ha reducido a la mitad en los últimos diez años, cuando en el curso 1998 era casi 1 alumno de cada 10. Podemos concluir que el compromiso con el valenciano de la red concertada disminuye a medida que aumenta la financiación pública.

Ver Cuadros 6 y 7, p. 9

Fragmentación entre territorios

La población valenciana se concentra mayoritariamente en las provincias de València y Alacant y, a gran distancia, se sitúa Castelló. Con respecto al alumnado, la distribución global de todo el sistema, según datos del curso 2010/11, queda así:

De cada 10 alumnos escolarizados en todo el sistema, 5 se ubican en la provincia de Valencia, casi 4 en la de Alacant y sólo 1 en la de Castelló.

De los 5 escolarizados en la provincia de Valencia, sólo 1,5 estudia en valenciano, lo que representa menos de un 30%. En la provincia de Alacant, de los 4 escolarizados sólo medio-menos de un 20% -, lo hace en valenciano. La provincia de Castelló, con una incidencia mínima sobre la globalidad del alumnado, es la que escolariza en valenciano un mayor porcentaje, un 50%, que significa que la mitad de uno lo hace en valenciano.

Los alumnos y alumnas escolarizadas en Castelló sólo son 90.641, mientras que València

escolariza 397.802 y Alacant, 276.529. Los 55.000 niños y niñas de las comarcas de Castelló que este año se escolarizan en valenciano, aunque representan un porcentaje alto, no dejan de ser muy poco ante los casi 600.000 del resto de territorio.

3.2. El crecimiento del alumnado escolarizado en valenciano

Ver Cuadros 8, 9 y 10, p. 10

La afirmación reiterada del consejero de Educación que el alumnado escolarizado en valenciano ha crecido un 180% en los 15 años de gobierno del PP es la visión interesada de quien no tiene interés en que se conozcan otras cifras. Según el estudio de la Uned ya citado, la proporción de alumnado escolarizado en valenciano respecto del total en cada uno de los regímenes-público, concertado y privado-aumenta: "En la concertada sube casi dos puntos porcentuales, en la privada en algo más de dos puntos: y en la pública en 16,64 Puntos porcentuales. A pesar de este crecimiento se hace evidente que el régimen en el que más se estudia en valenciano ha sido y es el público. "

El alumnado que se escolariza en valenciano crece pero lo hace lentamente: en una década el crecimiento ha sido sólo de un 11%. El curso 1998/99, el porcentaje de alumnado que estudiaba en valenciano representaba un 16% sobre el total, el curso 2007/08, la media era del 27% (datos del Libro Blanco de la Enseñanza Secundaria, 1998-2009, Uned).

La exención a la asignatura de valenciano, sigue siendo permitida. En secundaria, según datos del curso 2005/06, se "otorga" la exención a un 28,66% del alumnado en Alacant, un 21,73% en València y un 8,67% en Castelló. Como dice la inspectora Tudi Torró en el Libro blanco del uso del valenciano (AVL, 2008): «Una buena parte del alumnado de las zonas castellanohablantes han pasado toda su escolaridad obligatoria sin conocer ni aprender una de las dos lenguas oficiales. (...) Esta situación no ha hecho más que perpetuar la división existente entre valencianos que son bilingües - valenciano y castellano - y valencianos que son monolingües-únicamente castellano ».

Ver Gráfico 4, p. 11

No llegamos ni a doblarnos

Del estudio detallado de las cifras que aporta la propia Generalitat Valenciana, el Ministerio de Educación, el Consejo Escolar Valenciano o la Acadèmia de la Lengua, se desprenden conclusiones importantes, y que desmienten los argumentos del gobierno de PP, por ejemplo, sobre el incremento. Los porcentajes se deben calcular sobre la totalidad del alumnado y cualquier otra cifra no muestra una realidad, sino que la enmascara.

En el año 1995, un 17% del alumnado de infantil y primaria hacía enseñanza en valenciano, en el 2010 la cifra es de un 33%. El crecimiento real es la diferencia: 16 puntos. Que, por cierto, ha necesitado de 15 años y un fuerte compromiso social y educativo, para consolidarse. La afirmación reiterada del Consejero de Educación cuando explica que el alumnado escolarizado en valenciano ha crecido un 180% en los 15 años del PP representa la visión interesada de unas cifras.

3.3. La catalogación de los puestos de trabajo en los centros educativos

En 1997 se catalogaron como bilingües todos los puestos de trabajo de los colegios públicos de infantil y primaria, con ocasión de la adscripción del profesorado del cuerpo de maestros a los nuevos puestos de trabajo resultantes de la aplicación del nuevo sistema educativo ordenado por la LOGSE. Desde 2002, el profesorado que ha entrado en el sistema educativo por concurso-oposición lo ha hecho con el requisito lingüístico, que también se ha exigido en los concursos de traslados.

En cambio, en el resto de etapas educativas no se ha regulado ni la catalogación lingüística de los puestos de trabajo, ni el requisito lingüístico en el concurso de traslados. En el acuerdo suscrito entre la administración y todos los sindicatos de la Mesa Sectorial de Educación-de junio de 1999 - sobre las plantillas de los institutos de secundaria aparece, por primera vez, el compromiso de proceder a la catalogación de los puestos de trabajo. Este acuerdo no sólo no se ha desplegado sino que, con la nueva orden de plantillas de enero de 2011, impuesta unilateralmente por la Conselleria, ha desaparecido de la agenda del gobierno valenciano. Según datos facilitados por la conselleria en el curso 2008/09, el 77% del profesorado de secundaria estaba capacitado lingüísticamente en valenciano, y un 59%, del profesorado técnico de formación profesional. El esfuerzo del profesorado para formarse se ha derrochado.

3.4. La enseñanza en valenciano en las poblaciones de más de 30.000 habitantes

De los poco más de 5 millones de habitantes del País Valenciano, según el padrón de 2010, las poblaciones con más de 30.000 habitantes representan el 47% (2.411.600h). La importancia, por tanto, del peso demográfico de estas ciudades ha centrado la atención del sindicato para estudiar la situación del valenciano y, especialmente, en los tramos iniciales de escolarización. En concreto, hemos centrado el estudio en los cursos de entrada en infantil y salida de primaria, es decir, a los tres años y a los 11-12 (6º de primaria).

Ver Cuadro 11, p. 13
Cuadro 16, p. 20

Según los datos, de las 23 ciudades valencianas con más de 30.000 habitantes, sólo 7 ofrecen más grupos en valenciano que en castellano en infantil 3 años: cuatro en Castelló (Castelló, Vila-real, Borriana y la Vall d'Uixó), dos en València (Gandia y Mislata) y una en Alacant (Vila Joiosa). En primaria se reduce a cinco (las mismas, salvo Mislata y la Vila Joiosa).

En infantil, por debajo de la media global del 35,9% de enseñanza en valenciano en este tramo en todo el sistema, hay 12 poblaciones: seis en València (València, Paterna, Burjassot, Torrent, Sagunt y Ontinyent) y seis en Alacant (Alacant, Elx, Benidorm, Alcoi, Sant Vicent del Raspeig y Petrer). En primaria, con un porcentaje global del 33,3%, hay 11 poblaciones que ofrecen menos grupos en valenciano respecto a la media del País Valenciano (las mismas, salvo Sagunt).

Por titularidad del centro, se constata nuevamente el desequilibrio de la oferta entre la pública y la privada, puesto que en todas las poblaciones siempre hay oferta de grupos en valenciano en la pública, pero no en la privada. En Infantil, hay 12 poblaciones, de las 23 estudiadas, que no ofrecen ningún grupo en valenciano en los centros concertados: siete en València (Sagunt, Paterna, Mislata, Alzira, Burjassot, Ontinyent y Xirivella), cinco en Alacant (Elx, Benidorm, Alcoi y Petrer). En Primaria, hay que añadir al listado Alacant y Vila-real.

La población escolarizada en valenciano en los centros públicos de estas poblaciones llega al 45% en Infantil y al 40% en primaria, mientras que en los centros concertados, sólo el 6% y al 5%, respectivamente.

Ver Gráficos 5, 6 y 7, pp. 15 y 16.
Ver Cuadros 12 y 13, pp. 16 y 17

También se observa que hay más alumnado en valenciano en infantil (32%) que en primaria (28%).

Por lo tanto, se mantiene el triple desequilibrio que se observa para todo el sistema entre pública y privada, entre territorios y entre etapas. Además, muestra un incremento de la demanda en la entrada al sistema educativo, porque el alumnado en valenciano crece en los grupos de tres años.

Ver Cuadros 14 y 15, pp. 18 y 19

En la provincia de Alacant, el estudio de las principales ciudades muestra el crecimiento, pero también la desatención. Las dos ciudades más importantes del País Valenciano, después de Valencia, están situadas en las comarcas del sur: Alacant y Elx. Su situación se encuentra bajo mínimos en cuanto la enseñanza en valenciano.

Las constantes del análisis las podemos resumir en:

La planificación del crecimiento de grupos no existe: cada ciudad tiene su propio porcentaje. No hay un paralelismo entre el uso social del valenciano y la oferta en enseñanza (casos como Alcoi, Ontinyent, Alzira o Dénia, por ejemplo).

La constante, sin embargo, muestra que al llegar a 6º se ha perdido alumnado en valenciano.

La red privada no asume la parte que le corresponde, sobre todo en las grandes ciudades.

4. Valoración de la política lingüística del Gobierno Valenciano

Durante los últimos dieciséis años, aunque el crecimiento del valenciano ha sido continuado, también ha sido lentísimo, y no ha llegado a un 2% anual. El motivo que señalamos es que el gobierno del Partido Popular no se ha comprometido decididamente con la extensión del valenciano en el sistema educativo. La administración valenciana no ha asumido la responsabilidad de ordenar la aplicación de la ley.

El resultado de la política lingüística del Partido Popular, obligado por las urnas desarrollar y aplicar la LUEV-una ley asumida unánimemente por las Cortes valencianas y con un apoyo popular y ciudadano innegable-, ha sido la fragmentación del sistema educativo valenciano y el trato desigual para su alumnado. Una triple fragmentación que se produce por territorios, por tramos educativos y titularidad de los centros, y que provoca una triple desigualdad y un desequilibrio difícil de reconducir. Aprender en valenciano es cosa, básicamente, de los niños y niñas de infantil, siempre que vayan a la escuela pública y vivan en el territorio de Castelló. Cuanto más hacia el sur, menos valenciano. Cuanto más edad, menos valenciano. Cuanto más escuela concertada, pagada con el dinero de todas y todos, menos valenciano.

Y la opacidad de la administración sobre resultados y aplicación de la ley, es obstinada. Sin datos, sin valoraciones, sin consenso, sin planificación ni temporalización, la administración plantea un falso dilema y parece interesada en abrir una batalla sin sentido: inglés contra valenciano, castellano contra valenciano. Inicia una red de centros plurilingües y recorta los PIP, ya que no permite el desarrollo de la incorporación progresiva y limita a una asignatura no lingüística su extensión. Antes había recortado unidades de ESO en los programas de enseñanza en valenciano, no había autorizado cambios de programas en Infantil, había recortado la oferta de PEV para bachillerato, había recortado las partidas presupuestarias para el valenciano, había dejado la catalogación lingüística del profesorado de secundaria para otro momento, y había empezado a reducir el número de asesoras y asesores de valenciano.

No existe continuidad, ni previsión. Sin un objetivo a corto y largo plazo que sea conocido y compartido por la comunidad educativa, sin planificación para conseguirlo, hemos llegado donde hemos llegado gracias al compromiso, buena voluntad y esfuerzo de los centros, las familias y el profesorado. También en las zonas de predominio lingüístico castellano.

Con las iniciativas mencionadas de la Conselleria de Educación, el crecimiento, lento y desequilibrado, corre peligro de detenerse y empezar a involucionar. Las ilusiones y el esfuerzo de tanta gente, profesorado, alumnado, asesoras y asesores, técnicos, ayuntamientos, asociaciones cívicas, sindicatos, partidos políticos, invertido en hacer posible un avance significativo en el aprendizaje y uso del valenciano entrará en fase de regresión. Y el consenso se habrá acabado.

El consejero de Educación se limita a repetir un dato que quiere convertir en argumento: el alumnado escolarizado en valenciano ha crecido un 180% en los 15 años de gobierno del PP. Pero no habla del futuro del valenciano, ni valora que sólo alcanza un 30% del alumnado y ello con las fragmentaciones de sobra conocidas. Si lo que se propone el gobierno valenciano es modificar la ley de Uso y Enseñanza del valenciano, por qué no lo hace abiertamente?

La modificación de programas lingüísticos que nos presenta la administración valenciana se basa en un discurso con argumentos vacios, que no avala la experiencia, en defensa de un plurilingüismo equívoco, engañoso y, sobre todo, obviando el análisis de la evaluación del funcionamiento de los programas bilingües y plurilingües aplicados hasta ahora. Convencida la administración que no debe responder de nada, y que puede prescindir de una fundamentación científica, se plantea crear "una red" sin inversión, sin planificación. Además de ser una red recluida en la categoría de los "elegidos", pero incapaz de abarcar la totalidad del sistema, y justo por eso, generadora de nuevas desigualdades. Un nuevo experimento? Una nueva ocurrencia?

En este país, una sociedad moderna donde el plurilingüismo es un hecho que suma, incorpora y crea oportunidades laborales y económicas, la vertebración social y territorial debe hacerse tomando como base una lengua, la propia, respetando la lengua familiar de cada ciudadano. Así es sentido por la propia sociedad, como demuestra el incremento continuo de demanda de enseñanza en valenciano. Nos tendremos que plantar para exigir al PP que la ley debe cumplirse y que el plurilingüismo es cosa de todas y todos.

5. Propuestas del sindicato

Compromiso, atención a la demanda, calidad: exigencia de cumplimiento de la ley

El valenciano, lengua propia y cooficial de la Comunidad Valenciana, según el Estatuto de Autonomía y la Ley de Uso y Enseñanza del Valenciano, no recibe la protección que la ley le reserva, ni el impulso institucional global y sostenido a favor de su extensión y de su uso.

Quien gobierna desde hace años con mayorías absolutas y que es el primer responsable del cumplimiento y aplicación de la ley, no sólo no ha impulsado el uso del valenciano en la enseñanza y en otros ámbitos sociales, sino que ha obstaculizado su extensión. Así, ha sido necesario que el cumplimiento de la ley se exigiera desde todos los ámbitos y rincones, y ha necesitado un firme compromiso del profesorado, padres y madres, PAS, claustros, juntas de personal, consejos escolares, etc. Una parte de la sociedad valenciana ha tenido que exigir día a día de la administración el respeto a un derecho y el cumplimiento de la ley.

Nos encontramos en una situación en la que el sistema de educación público no sólo no actúa como garantía de igualdad de oportunidades del alumnado, sino que facilita la discriminación por cuestión de lengua, y consolida un sistema fracturado y discontinuo .

La conselleria, más partidaria del monolingüismo -español- que del bilingüismo -valenciano/castellano- de la LUEV, se ha proclamado firme defensora del plurilingüismo y prácticamente se limita a permitir la introducción de lenguas extranjeras en el sistema educativo, especialmente el inglés , pero también del chino mandarín. La crítica principal de STEPV al "modelo" plurilingüe que practica la administración es que la introducción de las otras lenguas en el sistema se ha hecho en detrimento del valenciano. Cualquier plan plurilingüe aplicado a nuestro sistema educativo debe tener como punto de partida que el alumnado valenciano, en primer lugar, debe conseguir el objetivo de la LUEV: dominar el valenciano en igualdad de condiciones respecto al castellano.

Conseguir los objetivos de la ley, como mínimo

- Acelerar el incremento de la enseñanza en valenciano, con la revisión de los programas, para todo el sistema, en la línea de lo que han dicho las evaluaciones del IVECE: que los objetivos de conocimiento igualitario de ambas lenguas oficiales se consiguen con los programas PEV y PIL, y que el éxito de los programas bilingües es la mejor base para lograr el plurilingüismo.

- Consolidar y extender la enseñanza en valenciano en secundaria, bachilleratos y ciclos formativos. Esto exige la regulación de las plantillas, con catalogación lingüística, algo que ya era posible en 1999 con el acuerdo de plantillas, acuerdo que la administración aún no ha desplegado.

- Un mayor equilibrio territorial: 44 puntos de diferencia en la extensión de los programas de enseñanza en valenciano entre Castelló y Alacant piden una planificación de objetivos que supere la voluntariedad.

- Una distribución equilibrada entre pública y privada. Es necesario que el sector privado, financiado con dinero público, asuma lo que le corresponde, y se responsabilice de su peso demográfico y territorial. Sin la enseñanza privada concertada, hoy por hoy, no se pueden producir avances significativos en las áreas urbanas.

- Atender la demanda allí donde se produzca, sobre todo en los tramos iniciales de infantil, pero también en ESO, bachilleratos, ciclos formativos o universidad.

- Iniciar una planificación para EPA, conservatorios oficiales, enseñanzas artísticas y educación especial.

From Hindering to Involution

Report on the Education in Valencian

STEPV, 2011

1. Introduction

Since 1999, the conclusions of the reports which STEPV (Education Workers Union of the Valencian Country) regularly publishes on the situation of Valencian in education have not changed much and we can still observe a slow development of the Law on the Use and Education of Valencian. The LUEV was passed in 1983 constitutes the legal framework of the regulation of both usage and teaching of Valencian.[1]

We have unfortunately confirmed that, despite the rise of the demand in these thirty years after the unanimous approval by the Valencian Parliament, only 29% of students receive their education in Valencian. However, this overall figure can not hide, as we denounce in every report, the imbalance with which the law is applied depending on the specific territory[2], on the public or private ownership[3] of the education institutions, and the problematic shift from one educational stage to the other.

This year, though, there is a new aspect, which justifies the title of the 2011 edition of this report-- the change of the attitude of the Valencian Department of Education towards the teaching in Valencian. The government has launched a series of initiatives which modify the development of the LUEV:

- the creation of a network of supposedly plurilingual education institutions, creation which will be at the expense of the hours of instruction in Valencian

- the threat to eliminate the present language programs -mainly, the Program of Progressive Incorporation of Valencian (PIP)- which, even if weakly, maintained the presence of our language in the classroom.

In addition, the Government has made new cuts in the budget for Valencian, and has reduced the staff of advisors of Valencian.[4]

The union is sure that the present time is crucial for the future of our language in the educational sphere, because the regional government has begun to substitute a language policy based on hindering the development of the language for another different policy clearly representing an involution against the extension and consolidation of Valencian in education.

Almost two generations of students have passed through the educational system with the LUEV still not fully developed. Not without difficulty could we find a person who has been schooled in Valencian during his/her whole academic life, starting as a 3-year-old and finally following vocational studies or a university degree. The delay in achieving such objectives is a clear opposition to the language. We must still demand that Valencian is law and that law must be met.

1. According to the Enciclopèdia Catalana, Valencian is the variety of Catalan spoken in the Valencian Country.
2. The Valencian Country is divided administratively into 3 provinces -Alacant, Castelló and València-, each of them being also divided into 'comarques', which are the traditional and historical division of the territory.
3. There are three kinds of education institutions: public-owned and public-funded, private-owned and public-funded, and totally private. Private-owned and public-funded education institutions will be referred to as "semi-private". These semi-private institutions are similar to the US charter schools; but since they are not exact equivalents, we will not refer to them as such.
4. The Department of Education has a group of experts whose task is ensuring the implementation of Valencian.

2. Objectives

This report proposes:

Unifying the official data produced and / or made public by various agencies and institutions in order to have a fully-fledged and complete view of the degree of performance of the LUEV in the non-university education system.[5]

See Chart 1, p. 4

Denouncing the opacity of the Valencian administration in dealing with this issue. We do not know a single report, or a single rigorous and comprehensive assessment, or a single assessment made by the Department of Education on the education in Valencian. Meanwhile, though, changes in both legislation and organization of the educational system are frivolously promoted by the administration, without sharing the data or their analysis with the educational community.

Assessing, by analysing the data, the objective reality of the system so as to detect deficiencies and deviations. Drawing conclusions which may allow us to understand the situation and redirect it.

Proposing measures and actions which may allow us to advance towards the objectives set by law. Trying to rebuild the education system and restraining the current situation of inequality and imbalance.

3. Education in Valencian: state of affairs

3.1. The triple fragmentation of the education system in the Valencian Country

See Table 1, p. 5

An analysis of the implementation of the LUEV covering the entire educational system shows the remarkably slow law enforcement and the slight growth of the amount of students who receive their eduaction in Valencian. Likewise, it is evident that the policies implemented by the regional government since 1995 have consolidated strong imbalances between the different educational stages, between public and private institutions, and between areas. In short: the more to the south, the less Valencian; the older the students are the less Valencian; the more semi-private education (funded with public money), the less Valencian. At present we can come to the conclusion that our educational system is a fragmented one which, therefore, does not meet the purpose of leveling inequalities.

Students following education programs in Valencian[6] (the Programe of Education in Valencian, PEV, and the Programe of Language Immersion, PIL) constitute 29% of all students, while students following the PIP (Program of Progressive Incorporation) represent 71% -54.2% in the Valencian-speaking areas, and 16.8% in the Spanish-speaking areas, where Valencian is only taught as a subject.

See Chart 2, p. 6

- 3 out of 10 students receive their schooling in programs in Valencian.

- 5 out of 10 students receive their education in programs which incorporate Valencian progressively. Until now, at least one of the academic subjects was taught in Valencian. From now on, however, only one of the subjects can be taught in Valencian.

- 2 out of 10 pupils only study Valencian as a subject.

5. The non-university education system is divided into the following stages: infants school (from 3 to 6 years old), primary school (from 6 to 12), compulsory secondary school (from 12 to 16), sixth form (from 16 to 18), vocational studies (from 16 onwards), and life-long learning for adults.
6. The LUEV differs between the Valencian-speaking areas (87% of citizens live in them) and the Spanish-speaking areas (with 13% of citizens). In the Spanish-speaking areas, Valencian is only taught as a subject. In the Valencian-speaking areas, the program of Progressive Incorporation of Valencian (PIP) establishes that one or more subject/s should be taught in Valencian. The Program of Education in Valencian (PEV) and the Program of Linguistic Immersion (PIL) both have Valencian as the language of instruction.

See Tables 2, 3, 4, p. 7

Fragmentation between the education stages

Not only does the Administration neglect its duty of ensuring the continuity of the education programs in Valencian (PEV / PIL) between the different educational stages, but it even eliminates them as students advance in their schooling.

While 35.9% of infant school students follow a PEV / PIL program, this proportion drops to 33.3% in primary school and only 27.3% of students can continue these programs in compulsory secondary education. In sixth form, 18% of students will be lucky enough to continue their education in Valencian, while only 4.6% will be able to in vocational training. Special education offers instruction in Valencian to only 1% of students. Sixth-form distance learning is never in Valencian. Life-long learning for adults (FPA in Valencian initials) and art studies have no students following their education in Valencian, according to the data from the academic year 2006-07.

When accessing the educational system, 4 out of 10 pupils choose programs in Valencian. Going into primary, only 3 out of 10 will be able to choose them, and only 2 in compulsory secondary education. Only 1 will be able to study in Valencian in sixth form, figure which will eventually disappear and become 0 in vocational studies. The road towards education in Valencian is winding and the journey disappointing. The older our students are, the less opportunities they have to study in Valencian: from 4 to 0.

The city of València

València, with 797,654 inhabitants, represents almost 20% of the population living in Valencian-speaking areas, and is also the core of school population. Therefore, analysing it is essential. What we can infer from this analysis is extremely worrying. Valencia is 21 points below the average for the entire system, which is 29%.

1.5 out of 10 children who start their schooling at the age of 3 follow a program in Valencian. This figure will remain, more or less, until compulsory secondary education. In sixth form, this figure is reduced to 0.5, and in vocational studies, pupils will be forced to give up the language.

In the capital of the Valencian Country, the total percentatge of students who follow a program in Valencian is almost 21 points below the average: of the 29% of the whole system, València has only 8% of students studying in Valencian in all non-university educational stages, this is, 15,360 out of 121,001.

Fragmentation between the public and private network

A double network has been established regarding education in Valencian, in which 93.09% of students following programs in Valencian attend public institutions, while only 6.32% attend semi-private institutions, and 0.59% attend private institutions (data from the White Paper on Secondary Education, 1998-2009, UNED).

It is a fact that the public expenditure to finance education in semi-private institutions through annual agreements has increased significantly. From 2000 to 2008, this expenditure has increased 115%. This growth is significantly higher than the one in the expenditure on public education, which has increased 91% during the same period. In fact, when compared with the rest of the state, the growth "of the public resources to finance schooling agreements and subsidies" in the Valencian Country is higher.

In contrast, the percentage of pupils who can follow all their non-university education in Valencian in the public network increases, and the percentage for the semi-private network decreases. In 1998, the percentage of students following programs in Valencian in semi-private institutions was 7.9%, while ten years later it has been reduced to 6.32%.

Only 3 out of 10 students can follow all their education in Valencian. Figures regarding the whole education system reveal that 70% of students attend public

education and 30% attend semi-private. This means that a significant amount of students is virtually outside the programs in Valencian. During 2009-2010, students attending the semi-private network stood at 32% of a total amount of 796,889. This is, the semi-private network, which receives public funds to enroll 256,962 students, does not fulfil one the duties established by the legal framework of the Valencian education system– promoting Valencian as a language of instruction.

Out of 10 students who join the semi-private network only 0.5 study in Valencian, 7.5 follow the PIP –althought no data about the monitoring and social control required for all public-funded institituions are made public–, and 2 students, living in Spanish-speaking areas, only study Valencian as a subject. In addition, the amount of pupils studying in Valencian at the private network has been halved in the last ten years –in the year 1998 it was almost one out of 10 students. We can come to the conclusion that the commitment to Valencian of the semi-private network decreases as its public funding increases.

See Tables 6, 7, p. 9

Fragmentation between territories

Valencian population is mainly concentrated in the provinces of València and Alacant, being Castelló considerably less populated. Regarding students, the overall distribution of the entire system, according to data from the year 2010/11, is as follows:

- 5 out of 10 students of the whole eduction system are in the province of València, nearly 4 in Alacant and only 1 in Castelló.

- 1.5 out of those 5 students in the provice of València study in Valencian, figure which represents less than 30%. In the province of Alacant, only 0.5 out of those 4 -less than 20%- attends lessons in Valencian. The province of Castelló, with a minimum impact on the global figures, is the one with the highest percentage of enrollment in Valencian, 50%, which means that 0.5 students follow a program in Valencian.

- The students attending education institutions in Castelló are only 90,641, while there are 397,802 in València and 276,529 in Alacant. The 55,000 boys and girls in the province of Castelló who study in Valencian this year, although representing a high percentage, are but very little compared to the almost 600,000 students in the rest of the territory.

3.2. The growth in the amount of students who study in Valencian

See Table 8, 9, 10, p. 10

The over-repeated statement by the Head of the Department of Education that students enrolled in Valencian have increased 180% in the 15 years of the Popular Party (PP) government is simply the biased point of view of those who do not wish that other figures are widely known. According to the previously mentioned study by the UNED, the proportion of students following programs in Valencian increases in the public, semi-private and private networks: "In the semi-private [network] there is an increase of almost two points; in the private of a bit more than two points; and in the public of 16.64. Despite this growth, it is clear that the network in which studying in Valencian is more frequent has been and is the public one".

The amount of students who are enrolled in Valencian increases, but slowly: only 11% in a whole decade. In the academic year 1998/99, the percentage of students studying in Valencian was 16% of the total amount; in the year 2007/08, the average was 27% (data from the White Paper on Secondary Education, 1998-2009, UNED.).

Students are still allowed to be exempt from studying Valencian. In secondary school, according to data from 2005/06, 28.66% of students in Alacant were "granted" an exemption, 21.73% in València and 8.67% in Castelló. As education inspector Tudi Torró stated in the White Paper on the Usage of Valencian (Valencian Academy of the Language, 2008): "A great deal of students from Spanish-speaking areas have spent all their compulsory schooling without neither knowing nor learning one of the two official languages. (...) This situation has only perpetuated the division between Valencian citizens who are bilingual -speaking both Valencian and Spanish-, and Valencian citizens who are monolingual -speaking Spanish only.

See Chart 4, p. 11

We do not even double the figure

From the detailed study of the figures provided by the Generalitat Valenciana, the Ministry of Education, the Valencian School Council or the Valencian Academy of the Language, important conclusions can be drawn, conclusions which refute the arguments of the PP government, for example regarding the increase. Percentages must be calculated taking the total number of students into account, and any other figure will not show reality, but disguise it.

In 1995, 17% of pupils in infants and primary schools followed their instruction in Valencian; in 2010 the figure is 33%. The real growth is the difference between these percentages: 16 points, figure which has required as many as 15 years and a considerable social and educational commitment. When the Head of the Department of Education repeatedly states that the amount of students in programs in Valencian has increased 180% in 15 years of PP government, he is only giving the biased interpretation of some figures.

3.3. The classification of jobs in education institutions

In 1997, during the attachment of primary school teachers to the new jobs resulting from the implementation of the LOGSE (new law changing the regulation of the education system), all jobs in public schools were classified as bilingual, which means that teachers must acquire linguistic competence in Valencian. Teachers not fulfilling this requirement cannot, for instance, participate in the annual transfer process and change their position. Since 2002, teachers who enter the education system by means of a public competitive examination have been required linguistic competence in Valencian.

In contrast, in the rest of educational stages neither the classification of jobs nor the language requirement for transfer processes have been established. In the agreement signed by the administration and all the unions of the Bureau of Education[7] in June 1999 on the teaching staffs of secondary schools, we can find, for the first time, the commitment to start the process of the classification of jobs. This commitment has not been developed and, what's more, with the new regulation of teaching staffs (published in January 2011 and unilaterally imposed by the Department), it has been completely eliminated from the Valencian Government agenda. According to data provided by the Department, during 2008/09, 77% of secondary-education teachers had the cerfication of linguistic competence in Valencian, and 59% of technical vocational studies teachers. The effort which teachers have made to get linguistic training has been wasted.

3.4. The education in Valencian in towns over 30,000 inhabitants

See Table 11, p. 13 and Table 16, p. 20

According to the 2010 census, population in the Valencian Country is over 5 million people, 47% of them (2,411,600) living in towns over 30,000 inhabitants. Therefore, the importance of the demographic weight of these cities has focused the attention of the union so as to study the situation of Valencian, especially in the initial stages of schooling. Specifically, we have focused our study in the initial and finishing years in infant and primary school education, this is, when students are 3, and 11-12 years old.

According to the available data on the 23 towns over 30,000 population, only 7 offer more school groups in Valencian than in Spanish to 3-year-old children: four in Castelló (Castelló, Vila-real, Borriana and La Vall d'Uixó), two in València (Gandia Mislata) and one in Alacant (La Vila Joiosa). In primary school, these towns are reduced to five, being the same listed above except Mislata and La Vila Joiosa.

In infants school, there are 12 towns below the global average of 35.9% of education in Valencian: six in València (València, Paterna, Burjassot, Torrent, Sagunt and Ontinyent) and six in Alacant (Alacant, Elx, Benidorm, Alcoi, Sant Vicent del Raspeig and Petrer). In primary school, with an overall percentage of 33.3%, there are 11 towns which offer less groups in Valencian than the average (the ones listed above, except Sagunt).

7. The Bureau of Education is constituted by the administration and the unions which get representation after the elections. All laws related to working conditions of teachers must be discussed in the meetings of the Bureau.

If we take the public or private ownership of education schools into account, the imbalance between the supply is evident. We can find groups in Valencian offered in all towns, but not in private institutions. In infants school, there are 12 towns (out of the 23 ones being analysed) which do not offer any group in Valencian in semi-private institutions: seven in València (Sagunt, Paterna, Mislata, Alzira, Burjassot, Ontinyent and Xirivella), five in Alacant (Elx, Benidorm, Alcoi and Petrer). In primary school, we must add Alacant and Vilarreal to this list.

The population enrolled in Valencian in public schools in these populations reaches 45% in infant school and 40% in primary school, while semi-private schools represent only 6% and 5%, respectively.

See Charts 5, 6, 7, pp. 15-16
See Tables 12, 13, pp. 16-17

We can also observe that there are more students in Valencia in infants school (32%) than in primary (28%).

Therefore, the triple imbalance between the public and private schools, between areas, and between educational stages, remains intact. In addition, data also show a rise in the demand at the initial stage of the educational system because students in Valencian increase among three-year-old pupils.

See Tables 14, 15, pp. 18-19

In the province of Alacant, the study of major cities shows the growth, but also the neglection by the administration. The two most important cities of the Valencian Country after Valencia are located in the southern regions: Alacant and Elx. Their situation is critical, since the education in Valencian is kept to a minimum.

The constant features of the analysis can be summarized as follows:

- The planning of the groups increase does not exist at all: each town has its own percentage. There is no parallel between the social use of Valencian and the educational supply (in Alcoi, Ontinyent, Alzira or Dènia, for instance).

- When getting to sixth grade there is a reduction of students in Valencian.

- The private network does not assume its responsibility of educating in Valencian, especially in large cities.

Valencian in the towns of Alcacant

The percentage of the programs of education in Valencian in the most important towns and cities of Alacant is remarkably below the average for the whole system. Thus, the global figure for infant school in both public and private institutions, 35%, is reduced to 22.2%, this is, twelve points below. The decrease regarding the global average is even more scandalous: if we take 6th grade groups into account, the percentage is reduced in 50%, dropping from 33.3% to 15%.

Nevertheless, the mst positive and meaningful data is that in the demand of education in Valencian is growing, if we compare the percentage of 3-year-old groups, 22.2%, with the ones for 6th grade, only 15%. This increase in demand is confirmed both in the public and private networks.

And the most negativa data can be found in the detailed figures of the education in Valencian offered in the private network of these cities: a ridiculous 0.85% for 3-year-old students becomes an almost non-existent 0.85%. Ridiculous, non-existent and below the minimum overall figures of the private network (7.2%).

Valencian in the Spanish-speaking areas of Alacant

Regarding the school groups in Valencian in the main towns of these areas, we have to state that there is a high regularity between the initial stage of the system and the move towards secondary education. School groups are virtually the same. We can also observe that not a single program of education in Valencian is developed.

4. Our Assessment of the Valencian Government's language policy

During the last sixteen years, and even though Valencian has increased continuously but also slowly –under 2% annually. The reason for this is that the Popular Party government has not firmly committed to the extension of Valencian in the education system. The Valencian government has not assumed the responsibility of ordering the development of the law.

The result of the language policy of the Popular Party, forced by elections to develop and implement the LUEV –a law which has been unanimously accepted by the Valencian Parliament and which enjoys an undeniable popular support– has been both the fragmentation of the Valencian education system and the unequal treatment towards their students. A triple fragmentation is produced depending on the territory, on the educational stage, and on the ownership of schools, a fragmentation causing a triple inequality and an imbalance which is difficult to redirect. Learning in Valencian is common among infants school pupils, provided that they attend a public school and live in the province of Castelló. The further we go south, the less Valencian we can find. The older our students are, the less Valencian they can learn. The more semi-private schools there are, funded with money from everyone's taxes, the less Valencian is taught.

And the opacity of the government regarding both the results and implementation of the law is obstinate. With no data, no assessment, no consensus, no planning and no timing, the administration presents a false dilemma and seems interested in opening a pointless battle: English against Valencian, Spanish against Valencian. The Government launches a network of plurilingual schools and, at the same time, cuts the PIP, since it does not allow the development of the progressive incorporation of Valencian and limits its expansion to a non-linguistic subject. Prior to this, it had already reduced compulsory secondary education groups in the programs in Valencian, it had denied authorisation to program changes in infant schools, it had cut down the budget for Valencian, it had postponed the classification of secondary school jobs, and it had started to reduce the amount of advisors in Valencian.

There is neither continuity, nor forecasting. Without a goal in the short and long term which is known and shared by the educational community, and without any planning to achieve it, we have got where we are thanks to the commitment, goodwill and effort of schools, families and teachers. And also in Spanish-speaking areas.

With the initiatives of the Department of Education, the increase, which is slow and unbalanced, is in danger of stopping and beginning to regress. The hopes, the efforts, the commitment of so many people: teachers, students, advisors, experts, local councils, civic associations, unions, political parties... all the effort directed towards a significant advance in the learning and use of Valencian will start a regression stage. And consensus will be over.

The Head of the Department of Education only repeats the datum he wants to transform into an argument: students enrolled in Valencian has increased 180% in the 15 years of the PP government. And so did the previous one. But he does not speak about the future of Valencian, he does not assess that it only reaches 30% of students, and with the fragmentations we know. If the Valencian Government has the intention of changing the LUEV, why not doing it openly?

The modification of the current language programs presented by the Valencian government is based on a meaningless speech, only backed up by little experience, defending a plurilingualism which is misleading, deceptive, and, above all, ignoring the analysis of the assessment of how the bilingual and plurilingual programs have worked so far. Since it does not have to answer for anything, since it acts with no scientific support, the Valencian government is thinking about creating a 'network' without funding, without planning, this is, restricted to the chosen ones and unable to cover the whole system. A new experiment? A new crazy idea?

In this country, a modern society where plurilingualism is a fact that adds, incorporates and creates job and economic opportunities, social and territorial cohesion must be based on the native language of the territory, respecting the mother tongue of each and every citizen. This is what society feels, as evidenced by the continuous increase in demand for education in Valencian. Ens haurem de plantar per exigir al PP que la llei s'ha de complir. We will have to stand up to urge the PP to meet the law.

5. Proposals by the union

Commitment, attention to demand, quality: urging that the law is obeyed

Valencian, which is both the native and cooficial language of the Valencian Country -according to the Statute of Autonomy and the Law of Use and Education of Valencian-, does not get neither the protection which the law ascribes to it nor the global and continuous institutional boost for its extension and usage.

Not only has he Valencian government -which has been ruling for years with absolute majority and is ultimately responsible for the obedience and and enforcement of the law-, failed to fulfil the duty of promoting the use of Valencian in education and other social spheres, but it has also hindered its extension. Thus, it has been necessary that teachers, parents, school administrative and service assistants, school staffs, teachers committees, school councils, and so on, got heavily involved in the claim to the enforcement of the law, claim which has also come from all spheres and circles. An important part of Valencian society has had to continuously urge the administration to respect their right and to obey the law.

We are in a situation in which the public education system cannot be considered at all a guarantee for equal opportunities for students; in contrast, it enables language discrimination, and consolidateds a fractured and discontinuous system.

The Department of Education, more in favour of monolingualism – Spanish- than of the bilingualism –Valencian/Spanish- established in the LUEV, has proclaimed itself to be advocate of plurilingualism, although it hardly does anything else than allowing the introduction of foreign languages in the educational system, especially English, but also Mandarin Chinese. STEPV's main criticism of this 'plurilingual' model performed by the administration is that the introduction of foreign languages in the system has been at the expense of Valencian. Qualsevol pla plurilingüe aplicat al nostre sistema educatiu ha de tindre com a punt de partida que l'alumnat valencià, en primer lloc, ha d'aconseguir l'objectiu de la LUEV: dominar el valencià en igualtat de condicions respecte al castellà. Any plurilingual scheme in our educational system must have this starting point: Valencian students, first of all, must achieve the goal of the LUEV, which is to have a good command of Valencian on equal terms with regard to Spanish.

Achieving the goals of the law, at least

- Accelerating the growth of the education in Valencian, purpose which requires a revision of the present programmes, for the whole system, according to the assessments by the Valencian Institute for Qualiti Assessment (IVAQUE in its Valencian initials): the objectives of equal knowledge of both official languages are achieved by means of the PEV and the PIL, and the success of bilingual programs is the best basis for achieving pluilingualism.

- Consolidate and extend the learning in Valencia in compulsory secondary education, sixth form and vocational studies. This requires the regulation of teaching staffs, including the classification of jobs as bilingual, which was possible in the year 1999 with the agreement on staffs that has not been developed by the administration yet.

- A greater regional balance: Alacant and Castelló are separated by as many as 44 points regarding the extension of the programs in Valencian, and this difference demands a planning of objectives which goes beyond wilfulness.

- A balanced distribution between the public and private network. The private sector, funded with public money, must assume its duty, and take the responsibility of its demographic and territorial weight. If the semi-private education institutions do not get involved in the issue, by now, no significant advances in urban areas will be produced.

- Meeting the demand wherever it occurs, especially in the initial stages of infant school, but also in compulsory secondary education, sixth form, vocational studies or university.

- Starting a specific planning for life-learning education for adults, official music and dance schools, art education and special education.